

แผนพัฒนาการท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๗-๒๕๗๐)

ของ

กองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม
องค์การบริหารส่วนตำบลดงมะไฟ อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร

สารบัญ

		หน้า
บทที่ ๑	บทนำ	๑-๑๓
บทที่ ๒	สถานการณ์และแนวโน้มทิศทางการท่องเที่ยว	๑๔- ๓๙
บทที่ ๓	การวิเคราะห์ปัจจัยแวดล้อมของการท่องเที่ยวภายในตำบลดงมะไฟ และประเด็นสำคัญต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวไทย	๔๐-๔๒
บทที่ ๔	ยุทธศาสตร์พัฒนาการท่องเที่ยวตำบลดงมะไฟ วิสัยทัศน์ เป้าหมาย พันธกิจ ยุทธศาสตร์การพัฒนา ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อการท่องเที่ยว ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวให้เกิดความยั่งยืน ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาสินค้าบริการและปัจจัยสนับสนุนการท่องเที่ยว ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การสร้างความเชื่อมั่นและส่งเสริมการท่องเที่ยว ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนและ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยว	๔๓-๔๙
บทที่ ๕	บัญชีโครงการ/กิจกรรม	๕๐- ๕๕
บทที่ ๖	การติดตามและประเมินผลการนำแผนพัฒนาการท่องเที่ยว	๕๖-๕๗

ภาคผนวก

แผนภาพแสดงการดำเนินงานของกลุ่มส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยชุมชน
แผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๙

คำนำ

แผนพัฒนาการท่องเที่ยว ระยะ ๔ ปี (พ.ศ.๒๕๖๗ – ๒๕๗๐) องค์การบริหารส่วนตำบลดงมะไฟ อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร ฉบับนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้น เพื่อใช้เป็นแนวทางในการบริหารงานของ องค์การบริหารส่วนตำบลดงมะไฟ โดยใช้แนวทางการบริหารแบบมุ่งเน้นผลงาน หรือผลสัมฤทธิ์ (Results Based Management)

สาระสำคัญของแผนพัฒนาการท่องเที่ยว ระยะ ๔ ปี (พ.ศ.๒๕๖๗ – ๒๕๗๐) ฉบับนี้ ประกอบด้วยการศึกษา สภาพปัจจุบัน สภาพแวดล้อม ทั้งปัจจัยภายนอกปัจจัยภายในของการท่องเที่ยว นำมาประเมินสถานภาพของการจัดการท่องเที่ยวองค์การบริหารส่วนตำบลดงมะไฟใช้เทคนิค SWOT เพื่อกำหนดทิศทาง และแนวทางในการพัฒนา ซึ่งประกอบด้วย วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ ภาพความสำเร็จและกลยุทธ์ โดยมีการกำหนดตัวชี้วัดผลงาน KPI (key Performances Indicator) ในส่วนของการจัดทำ BSC (Balance Scorecard) เพื่อนำกลยุทธ์สู่การปฏิบัติ การติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงาน และผลการดำเนินงาน

ขอขอบคุณกลุ่มส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยชุมชนตำบลดงมะไฟ สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดสกลนคร พัฒนาชุมชน เกษตรตำบล องค์การบริหารส่วนตำบลดงมะไฟ ประชาชนชาวบ้านภูมิปัญญาท้องถิ่น ตลอดจนผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ที่ให้การสนับสนุนให้คำปรึกษา แนะนำ สนับสนุนงบประมาณ และร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาการท่องเที่ยว ระยะ ๔ ปี ของกองการศึกษาฯ ในครั้งนี้ จนสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ไว้ ณ โอกาสนี้

องค์การบริหารส่วนตำบลดงมะไฟ

บทที่ ๑

บทนำ

๑. ความนำ

๑.๑ ที่ตั้งและอาณาเขต

องค์การบริหารส่วนตำบลดงมะไฟ เดิมเป็นสภาตำบลซึ่งแยกออกจากตำบลดงมะไฟ เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๑๗ และได้รับการยกฐานะจากสภาตำบลเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลดงมะไฟ ตามประกาศปฎิวัติ ฉบับที่ ๓๒๖ ยกฐานะเป็นเป็นนิติบุคคลตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ เมื่อวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐ ตามประกาศกระทรวงมหาดไทยในราชกิจจานุเบกษา ฉบับ ประกาศทั่วไปเล่มที่ ๑๑๓ ตอนพิเศษ ๕๒ง ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๓๙

สำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลดงมะไฟ เป็น อบต.ขนาดเล็ก ตั้งอยู่บนที่ดินของวัดศรีสะอาดซึ่งได้มอบที่ดินให้ใช้เป็นสถานที่สร้างอาคารศูนย์พัฒนาตำบลดงมะไฟ ที่ตั้งเลขที่ ๔๔๔ หมู่ที่ ๑๑ บ้านดงมะไฟประชาพัฒนา ตำบลดงมะไฟ อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร เมื่อครั้งเป็นสภาตำบล

และได้ปรับปรุงเป็นอาคารที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลดงมะไฟ โดยงบประมาณโครงการพัฒนาตำบล ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งอาคารที่ทำการนี้ตั้งอยู่ในเขตบ้านดงมะไฟประชาพัฒนา หมู่ที่ ๑๑ มีพื้นที่ปกครองในความรับผิดชอบประมาณ ๗๘ ตารางกิโลเมตร ครอบคลุมหมู่บ้าน ๑๒ หมู่บ้าน

ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลดงมะไฟ

เนื้อที่เขตองค์การบริหารส่วนตำบลดงมะไฟมีเนื้อที่ประมาณ ๗๘ ตารางกิโลเมตร ตารางกิโลเมตรโดยมีอาณาเขตติดต่อดังนี้

ทิศเหนือ	จรดเขต	เทศบาลเมืองสกลนคร
ทิศตะวันออก	จรดเขต	องค์การบริหารส่วนตำบลบึงหวาย อ.เต่างอย และ องค์การบริหารส่วนตำบลจันทอน อ.เมืองสกลนคร
ทิศใต้	จรดเขต	องค์การบริหารส่วนตำบลนาตาล อ.เต่างอยและเทือกเขาภูพาน
ทิศตะวันตก	จรดเขต	องค์การบริหารส่วนตำบลดงมะไฟ อ. เมืองสกลนคร

ภูมิประเทศ

ลักษณะภูมิประเทศขององค์การบริหารส่วนตำบลดงมะไฟ สภาพภูมิประเทศแบ่งเป็นสองลักษณะใหญ่ คือ เป็นที่ราบสูงและภูเขาสูง พื้นที่ทางตอนเหนือและทางด้านตะวันออกของตำบลมีลักษณะโดยทั่วไปเป็นที่ราบ เป็นที่ตั้งชุมชนและพื้นที่เกษตร ด้านทิศใต้และทิศตะวันตกเฉียงเหนือเฉียงใต้เป็นที่ราบสูงและภูเขา ซึ่งเป็นเขตอนุรักษ์ป่าไม้ตามกฎหมาย ได้แก่ ป่าภูลั่มข้าวและป่าภูเพ็ก ป่าดงชมภูพานและป่าดงกะเมอ ซึ่งเป็นแหล่งต้นน้ำและมีบทบาทด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ มีพื้นที่ประมาณร้อยละ ๒๐ ของพื้นที่ทั้งหมด เหมาะแก่การทำนาในฤดูฝน แต่ขาดแคลนน้ำเพื่อการเกษตรในฤดูแล้ง สภาพดินโดยทั่วไปการระบายน้ำไม่ดี เป็นดินเหนียวปานกลางหรือค่อนข้างเป็นทราย ความอุดมสมบูรณ์ปานกลางถึงต่ำมีแหล่งน้ำธรรมชาติที่สำคัญ ได้แก่ ลำห้วยเดียก ลำห้วยเรือ ลำห้วยเตย และลำห้วยปู้ ซึ่งมีต้นน้ำบนเทือกเขาภูพาน อีกประการหนึ่ง คือตำบลดงมะไฟเป็นตำบลที่อยู่ใกล้ชิดกับเทศบาลเมืองสกลนคร ซึ่งเป็นแหล่งรองรับผลิตผลทางการเกษตรและพืชผลต่าง ๆ ทั้งยังเป็นแหล่งรองรับแรงงานและการจ้างงานนอกภาคเกษตรกรรมอีกด้วย นอกจากนี้บริเวณใกล้ชุมชนยังมีหนองน้ำ เพื่อกักเก็บน้ำไว้ใช้ในฤดูแล้งด้วย มีป่าไม้และทุ่งหญ้า จึงเหมาะสำหรับส่งเสริมการเกษตร ปศุสัตว์ ผลิตผลทางการเกษตรที่สำคัญได้แก่ ข้าว มันสำปะหลัง พืชไร่ พืชผัก ไม้ผล และเลี้ยงสัตว์ ฯลฯ ส่วนการประกอบอาชีพอื่น ๆ นอกภาคเกษตรกรรม ได้แก่ รับจ้างทั่วไป และค้าขาย

ลักษณะภูมิอากาศขององค์การบริหารส่วนตำบลดงมะไฟ จัดอยู่ในประเภทอากาศแบบฝนเมืองร้อนเฉพาะฤดู ร้อนหรือแบบทุ่งหญ้าเมืองร้อน ภูมิอากาศมี ๓ ฤดูคือ ฤดูร้อน ฤดูฝน และฤดูหนาว

๑.๒ด้านการเมือง/การปกครอง

การแบ่งเขตการปกครองจำนวนหมู่บ้าน๑๒หมู่บ้านซึ่งเป็นหมู่บ้านที่ตั้งอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลทั้งหมดได้แก่

หมู่ที่	บ้าน	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง	เบอร์โทรศัพท์
๑	บ้านดงมะไฟ	นายธงชัย ไชยปัญญา	ผู้ใหญ่บ้าน	๐๘๙-๒๗๔๐๐๘๙
๒	บ้านโพนก้างปลา	นายวิโรจน์ พรหมโคตร	ผู้ใหญ่บ้าน	๐๘๗๔๓๘๑๙๒๐
๓	บ้านดงขวาง	นายอุดร อุ่มภูธร	ผู้ใหญ่บ้าน	๐๘๑-๙๕๕๕๙๗๑๙
๔	บ้านนาแก	นายสมเกียรติ คำชมภู	ผู้ใหญ่บ้าน	๐๙๒-๙๑๙๖๕๒๑
๕	บ้านนากับแก	นายบุญชู ลีทนทา	ผู้ใหญ่บ้าน	๐๘๗-๙๒๙๐๙๕๑
๖	บ้านเหล่านกยูง	นายเทวี พรหมโคตร	ผู้ใหญ่บ้าน	๐๘๔-๕๑๘๗๕๗๙
๗	บ้านหนองไผ่	นายพงษ์เพชร อ่อนจงไกร	ผู้ใหญ่บ้าน	๐๙๐-๐๒๓๕๐๔๐
๘	บ้านโพนแดง	นายวิสัย ลาสแดง	ผู้ใหญ่บ้าน	๐๘๐-๔๒๑๗๔๙๘
๙	บ้านดงน้อย	นายเทิม ปิสี	ผู้ใหญ่บ้าน	๐๘๘-๓๐๒๓๑๗๖
๑๐	บ้านโนนสมบูรณ์	นายรัตน์ ตะสายวา	ผู้ใหญ่บ้าน	๐๘๐-๑๙๔๖๓๒๓
๑๑	บ้านดงมะไฟประชาพัฒนา	นายประสิทธิ์ วงศ์เตชะ	กำนันตำบลดงมะไฟ	๐๘๙-๗๑๕๒๓๙๗
๑๒	บ้านหนองไผ่	นายสมคิด ชาภูคำ	ผู้ใหญ่บ้าน	๐๘๗-๒๑๖๐๖๔๖

๑.๓ประชากร

จำนวนประชากรและครัวเรือนมีประชากรทั้งสิ้น๙,๗๒๓ คนแยกเป็นชาย๔,๘๘๖ คน หญิง ๔,๘๓๗ คน มีหลังคาเรือนทั้งหมด๓,๒๙๖ ครัวเรือน

ตำบล/หมู่บ้าน	ครัวเรือน(หลัง)	ชาย(คน)	หญิง(คน)	รวม(คน)
หมู่๑ บ้านดงมะไฟ	๓๗๕	๕๐๗	๔๖๗	๙๗๔
หมู่ ๒ บ้านโพนก้างปลา	๓๒๘	๔๖๐	๔๖๘	๙๒๘
หมู่ ๓ บ้านดงขวาง	๒๑๖	๓๒๐	๓๒๙	๖๔๙

หมู่ ๔ บ้านนาแก	๖๔๔	๗๕๖	๗๗๐	๑,๕๒๖
หมู่ ๕ บ้านนาแก้ว	๒๕๘	๔๒๒	๔๔๙	๘๗๑
หมู่ ๖ บ้านเหล่านกยูง	๑๙๐	๓๓๔	๓๐๙	๖๔๓
หมู่ ๗ บ้านหนองไผ่	๒๗๒	๔๗๒	๔๒๔	๘๙๖
หมู่ ๘ บ้านโพนแดง	๒๓๑	๓๒๐	๓๕๐	๖๗๐
หมู่ ๙ บ้านดงน้อย	๙๗	๑๗๖	๑๗๐	๓๔๖
หมู่ ๑๐ บ้านโนนสมบูรณ์	๑๖๐	๒๓๘	๒๑๑	๔๔๙
หมู่ ๑๑ บ้านดงมะไฟประชา	๓๗๐	๖๐๑	๖๑๘	๑,๒๑๙
หมู่ ๑๒ บ้านหนองไผ่	๑๕๕	๒๘๐	๒๗๒	๕๕๒
รวม	๓,๒๙๖	๔,๘๘๖	๔,๘๓๗	๙,๗๒๓

: ข้อมูล ณ เดือน ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๙ จากงานทะเบียน อำเภอเมืองสกลนคร

๑.๔ สภาพทางสังคม

การศึกษา

-โรงเรียนประถมศึกษา	จำนวน	๗	แห่ง
-ที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน	จำนวน	๙	แห่ง
-ศูนย์การเรียนรู้ชุมชน	จำนวน	๑	แห่ง
-ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	จำนวน	๒	แห่ง
-โรงเรียนมัธยมศึกษา(ขยายโอกาส)	จำนวน	๒	แห่ง

สถาบันและองค์กรทางศาสนา

-วัด	จำนวน	๑๔	แห่ง
-สำนักสงฆ์	จำนวน	๖	แห่ง
-ที่พักสงฆ์	จำนวน	๑	แห่ง

ที่	ชื่อวัด/สำนักสงฆ์	ชื่อเจ้าอาวาส	ที่ตั้ง
๑.	วัดสว่างวัฒนา	พระพิระศักดิ์	บ้านดงมะไฟ หมู่ที่ 1
๒.	วัดศรีชุมพล	พระครูสิทธิธรรมสถิตย์	บ้านโนนกังปลา หมู่ที่ 2
๓.	วัดสุวรรณมงคล	พระแสงทอง ชันดีโก	บ้านดงขวาง หมู่ที่ 3
๔.	วัดสอนประชาราม	พระครูปลัดจันลี ธรรมลักคิโต	บ้านนาแก หมู่ที่ 4
๕.	วัดสุปัฏนขัยาราม	พระครูไพบูล ชัยธรรม	บ้านนากับแก หมู่ที่ 5
๖.	วัดอุดมมงคล	พระอธิการทอง พุทธสาโร	บ้านเหล่านกยูง หมู่ที่ 6
๗.	วัดบ้านหนองไผ่	พระครูกัลยาณธรรมคุณ	บ้านหนองไผ่ หมู่ที่ 7
๘.	วัดป่าหนองไผ่	พระสุธรรม สุธัมโม	บ้านหนองไผ่ หมู่ที่ 12
๙.	วัดบ้านโนนแดง	พระอธิการไกล้อภิวัฒน์	บ้านโนนแดง หมู่ที่ 8
๑๐	วัดดงน้อยสามัคคีธรรม	-	บ้านดงน้อย หมู่ที่ 9
๑๑.	วัดถ้ำผาแต่น	-	บ้านดงน้อย หมู่ที่ 9
๑๒.	วัดพิกาญจนาราม	-	บ้านโนนสมบูรณ์ หมู่ที่ 10
๑๓.	วัดศรีบรรเทิง	-	บ้านโนนสมบูรณ์ หมู่ที่ 10
๑๔.	วัดศรีสะอาด	-	บ้านดงมะไฟ หมู่ที่ 11
๑๕.	สำนักสงฆ์ภูด่านบก	-	บ้านเหล่านกยูง หมู่ที่ 6
๑๖.	สำนักสงฆ์ปายาง	-	บ้านดงมะไฟ หมู่ที่ 1
๑๗.	สำนักสงฆ์ด่านหินคำ	พระบุตรใจ อธิธัมโม	บ้านนากับแก หมู่ที่ 5
๑๘.	สำนักสงฆ์ปูลนครีไพรสนธ์	พระสุศักดิ์	บ้านโนนกังปลา หมู่ที่ 2
๑๙.	สำนักสงฆ์รอยพระบาท	-	บ้านดงน้อย หมู่ที่ 9
๒๐.	ที่พักสงฆ์บ้านนาแก	-	บ้านนาแก หมู่ที่ 4
๒๑.	สำนักสงฆ์ถ้ำยานาง	-	บ้านเหล่านกยูง หมู่ที่ 6

สาธารณสุข

- โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล/ประจำหมู่บ้าน	จำนวน	๒	แห่ง
- ศูนย์สาธารณสุขมูลฐานชุมชน (ศสมช.)	จำนวน	๑๒	แห่ง

ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

สถานีตำรวจภูธรตำบลดงมะไฟ	จำนวน	๑	แห่ง

หน่วยงานราชการ

- สถานีตำรวจภูธรตำบลดงมะไฟ
- โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านดงมะไฟ
- โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านหนองไผ่
- โรงเรียนบ้านดงมะไฟสามัคคีราษฎร์อุทิศ
- โรงเรียนบ้านโพนก้างปลา
- โรงเรียนบ้านดงขวาง
- โรงเรียนบ้านนาแก
- โรงเรียนบ้านนากับแก
- โรงเรียนบ้านหนองไผ่

๑.๕ ระบบบริการพื้นฐาน

การคมนาคม

เส้นทางที่ใช้ในการเดินทางและขนส่งผลผลิตทางการเกษตรของประชาชนใช้การคมนาคมทางบกสภาพถนนส่วนใหญ่เป็นถนนลูกรังและถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก(คสล.) ภายในหมู่บ้านบางส่วน ถนนสายหลักที่ใช้ได้แก่

- ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๓ (สกลนคร – อ.นาแก) เป็นเส้นทางสายหลักเชื่อมระหว่างชุมชนเมืองสกลนครกับอำเภอนาแก จังหวัดนครพนม ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๓ ตอนเลียงเมือง
- ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๐๙๕ (บ้านนาแก – บ้านดงมะไฟ)
- ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๓๙ (สกลนคร – อ.เต่างอย) เชื่อมระหว่างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๓ เขตอำเภอมืองสกลนครกับอำเภอเต่างอย เป็นเส้นทางสายสำคัญภายในตำบล ๑ สายระยะทาง ๒๘ กิโลเมตร
- ถนน รพช. สายบ้านพะเนาวิ- โพนยางคำ ๑ สาย ระยะทาง ๑๔ กิโลเมตร
- ถนน รพช. สายบ้านนาแก – โพนก้างปลา ๑ สาย ระยะทาง ๑๐ กิโลเมตร

อย่างไรก็ตามการคมนาคมติดต่อระหว่างหมู่บ้าน รวมทั้งการเดินทางสัญจรภายในหมู่บ้านยังไม่สะดวกเท่าที่ควร เนื่องจากบางแห่งมีตจวจรชำรุดทรุดโทรม และมีขนาดเขตทางคับแคบ บริเวณศูนย์กลางหมู่บ้านส่วนใหญ่ ถนนซอยต่าง ๆ มีขนาดเขตทางคับแคบ และมีการสร้างบ้านเรือนประชิดเขตทางทำให้การจราจรไม่สะดวก เกิดปัญหาฝุ่นละออง เมื่อชุมชนมีการขยายตัว จะเป็นข้อจำกัดในการพัฒนาพื้นที่ในอนาคต

การสื่อสารและโทรคมนาคม

- ที่ทำการไปรษณีย์โทรเลขหมู่บ้าน	จำนวน	๑	แห่ง
- ตู้โทรศัพท์สาธารณะ	จำนวน	๒๒	ตู้

การไฟฟ้า

- ในเขต อบต.ดงมะไฟ มีไฟฟ้าใช้	จำนวน	๑๒	หมู่บ้าน
- มีประชากรใช้ไฟฟ้า	จำนวน	๓,๒๙๖	ครัวเรือน

องค์การบริหารส่วนตำบลดงมะไฟมีการใช้ไฟฟ้าประมาณร้อยละ ๙๒ ของครัวเรือนทั้งหมดในตำบลและมีโครงการที่จะขยายไฟฟ้าสาธารณะให้ครอบคลุมพื้นที่การเกษตร

๑.๖ ระบบเศรษฐกิจ

ประชาชนส่วนใหญ่มีอาชีพทำนาทำไร่ทำสวนเลี้ยงสัตว์ค้าขายรับราชการและรับจ้างทั่วไป

หน่วยธุรกิจในเขตอบต.

หน่วยธุรกิจที่ดำเนินการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลดงมะไฟมีดังนี้

- โรงสีข้าวมีอยู่ทุกหมู่บ้าน	๑๒	แห่ง
- ปั่นน้ำมัน	๖	แห่ง
- ปั่นหลอด	๖	แห่ง
- ศูนย์สาธิตการตลาด	๓	แห่ง
- กลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต	๖	แห่ง
- โกดังพักสินค้า	๑	แห่ง(เครื่องตีมคาราวแดง)
- โรงแรมที่พัก (รีสอร์ท)	๓	แห่ง
- ห้องเช่า	๑๐	แห่ง
- ร้านขายของเบ็ดเตล็ด	๒๔	แห่ง
- ร้านอาหาร	๑๐	แห่ง
- ฟาร์มหมู	๒	แห่ง
- อู่ซ่อมรถ	๑๗	แห่ง
- ร้านขายยา	๒	แห่ง

๑.๗ เศรษฐกิจพอเพียงท้องถิ่น (ด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ)

แหล่งน้ำธรรมชาติ

- ลำน้ำ/ลำห้วย	จำนวน	๔	สาย
๑. ห้วยเรือ			
๒. ห้วยปู้			
๓. ห้วยเดียก			
๔. ห้วยเตย			

แหล่งน้ำแยกตามหมู่บ้าน

แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น

๑.๘ ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

- ### ๑.๙ ทรัพยากรธรรมชาติ

๑. ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ สามารถพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวได้ คือ ภูผาเด่น ซึ่งสามารถนำแหล่งน้ำที่อยู่บนภูเขามาใช้ประโยชน์ได้สูงสุดคือ ทำประปาภูเขา

๑.๑๐อื่นๆ

สถานที่ท่องเที่ยวด้านศิลปวัฒนธรรม

เนื่องจากสภาพตำบลดงมะไฟ ได้มีการรวมกลุ่มของคนหลากหลายเผ่าพันธุ์ กล่าวคือ ชาวไทยเชื้อสายญไท ชาวไทกะเลิง ชาวไทลาว ทำให้เกิดการหลากหลายของวัฒนธรรม ประเพณี ดังนี้

1. ประเพณีรำผีหมอ
2. ประเพณีลอยกระทง
3. ประเพณีแห่เทียนเข้าพรรษา
4. งานบุญพระเวสสันดร
5. ประเพณีบุญบั้งไฟ
6. ประเพณีแห่น้ำแห่ไฟ
7. ประเพณีวันสงกรานต์
8. คลังสมองท้องถิ่น / ปราศัญชาบ้าน
9. โครงการสัปดาห์ส่งเสริมพระพุทธศาสนา(วันวิสาขบูชา)
10. ประเพณีทำบุญวันเข้าพรรษา

ด้านการท่องเที่ยว

1. ศิลปวัตถุ ภาพวาด วัดสว่างวัฒนา บ้านดงมะไฟ หมู่ที่ 1
2. ต้นยางยักษ์อายุ 700 ปี บ้านดงมะไฟ หมู่ที่ 1
3. โครงการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ (อ่างเก็บน้ำห้วยเรือ) บ้านดงน้อย หมู่ที่ 9
4. ศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริ อ่างเก็บน้ำห้วยปู้ บ้านเหล่านกยูง หมู่ 6 (นายขวัญใจ แก้วหาวงศ์)
5. อ่างเก็บน้ำด่านบ่วง บ้านหนองไผ่ หมู่ที่ 12
6. วัดป่าหนองไผ่ บ้านหนองไผ่ หมู่ที่ 12
7. สิมโบราณ วัดศรีชุมพล บ้านโพนก้างปลา หมู่ที่ 2
8. สิมไม้โบราณกลางน้ำ วัดบ้านหนองไผ่ หมู่ที่ 7
9. สิมไม้โบราณกลางน้ำ วัดบ้านโพนแดง หมู่ที่ 8
10. วัดถ้ำผาแต่น บ้านดงน้อย หมู่ที่ 9
11. ศาลาอนุสรณ์ตามรอยเท้าพ่อ (นายสอน ดวงปากดี) บ้านดงน้อย หมู่ที่ 9
12. บ่อน้ำโบราณ บ้านดงน้อย หมู่ที่ 9
13. พระพุทธรูปหลวงพ่อดำ วัดสุวรรณมงคล บ้านดงขวาง หมู่ที่ 3
14. พระธาตุสี่จะอธิฐานบารมี วัดสอนประชาราม บ้านนาแก หมู่ที่ 4
15. วัดป่าหนองไผ่ บ้านหนองไผ่ หมู่ที่ 12

16. ศูนย์การเรียนรู้เกษตรพอเพียงการปลูกเห็ด เลี้ยงกบ ยางพารา สวนเห็ดสมคิด บ้านโนน-
สมบูรณ์ หมู่ที่ 10
17. เส้นทางสำรวจสภาพธรรมชาติวนอุทยานภูผาเด่นถึงด่านงอยบ้านหนองไผ่ หมู่ที่ 12

โบสถ์มาโบราณ
บ้านโพนก้างปลา หมู่ที่ ๒

ลิมน้ำโบราณ
บ้านหนองไผ่ หมู่ที่ ๑

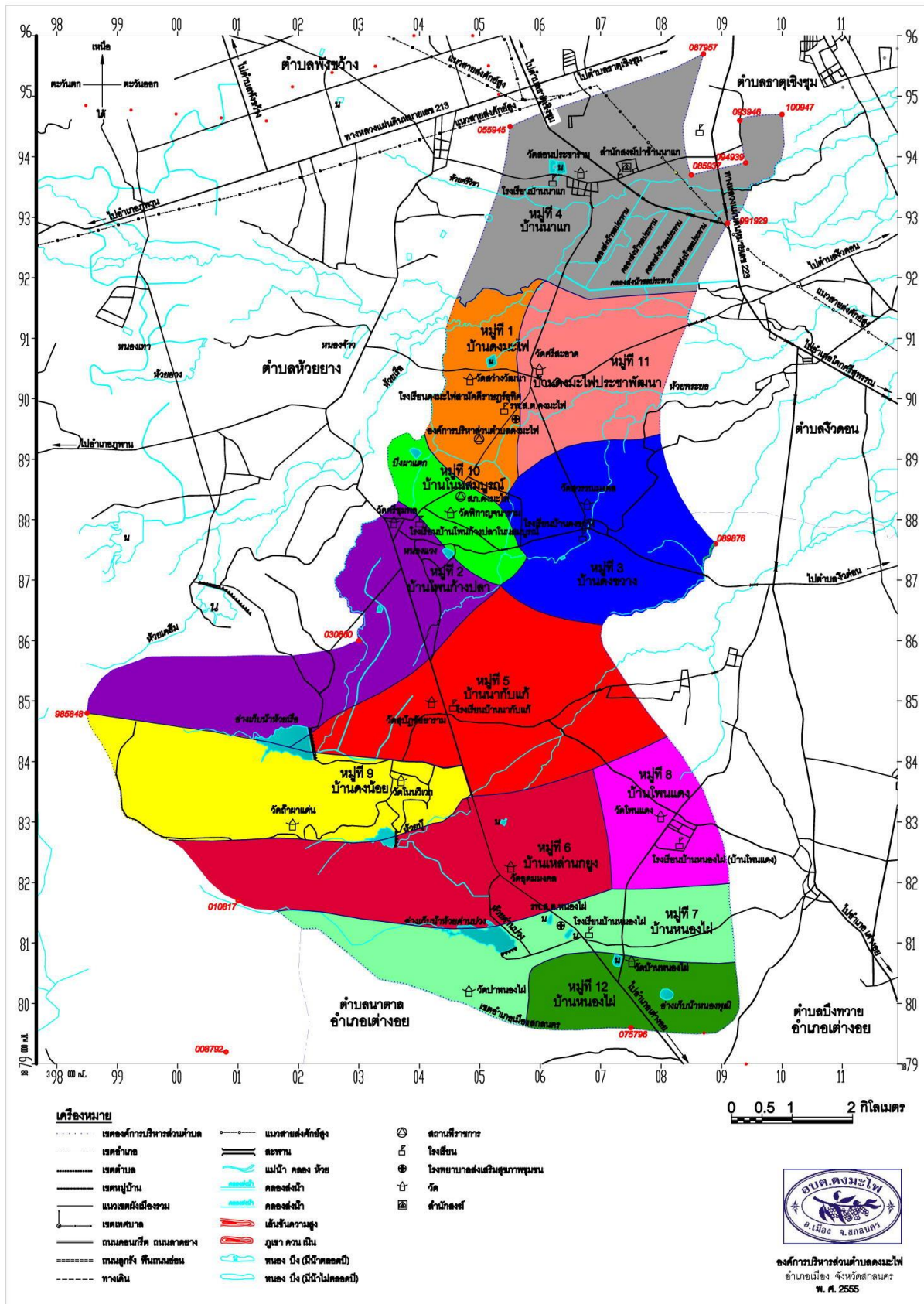

ลิมน้ำโบราณ
บ้านโพนแดง หมู่ที่ ๘

วัดถ้ำผาแต่น
บ้านดงน้อย หมู่ที่ ๙

แผนที่องค์การบริหารส่วนตำบลดงมะไฟ
อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร

ศักยภาพด้านทรัพยากรมนุษย์

ฝ่ายการเมือง

๑. นายทรัพย์สิน พรหมสาขา ณ สกลนคร

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลดงมะไฟ
๒. นายศักดิ์บุรุษ แก้วเสถียร

รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลดงมะไฟ
๓. นายรวม แก้วมะ

รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลดงมะไฟ
๔. นายประเสริฐวงศ์บาตร

เลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนตำบลดงมะไฟ

สภาองค์การบริหารส่วนตำบลดงมะไฟจำนวน ๒๔ คน

๑.	นายพิทักษ์	พิมพ์ภูคำ	ประธานสภา อบต. (ส.อบต. หมู่ที่ ๕)
๒.	นายทัศน	จุมสีสิงห์	รองประธานสภา อบต.(ส.อบต.หมู่ที่๔)
๓.	นายไพโรจน์	พลธีราช	เลขานุการสภา (ปลัด อบต.)
๔.			
๕.	นายอดิศักดิ์	พิมพ์ภูคำ	สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ ๒
๖.	นางวิไลรัก	ศรีวิไล	สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ ๒
๗.	นายสี	บาลวงศ์ษา	สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ ๓
๘.	นายบุญธาตุ	บาลวงศ์ษา	สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ ๓
๙.	นายถวิล	คำชมภู	สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ ๔
๑๐	นายทวม	ลีทนทา	สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ ๕
๑๑	นายเรืองสุข	วิสิงเศษ	สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ ๖
๑๒	นายเฉลียว	วิสิงเศษ	สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ ๖
๑๓	นายประกาศ	ผาลือคำ	สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ ๗
๑๔	นางสาวบุญเลิศ	วงศ์บาตร	สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ ๗
๑๕	นายสุริยัติ	ดงจำปา	สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ ๘
๑๖	นางสุขใจ	ละจันท์ลี	สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ ๘
๑๗	นายประवाल	เดชพินนา	สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ ๙
๑๘	นายถนอม	นามตาแสง	สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ ๙
๑๙	นายวิชัย	หาศิริ	สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ ๑๐
๒๐	นางนิตยา	พีระธรรม	สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ ๑๐
๒๑	นายศุภกิจ	วงศ์เตชะ	สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ ๑๑
๒๒	นายเกษตร	พรหมสาขา ณ สกลนคร	สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ ๑๑
๒๓	นายนำชัย	อ่อนจงไกร	สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ ๑๒
๒๔	นายนิรุต	นามวงศ์ชัย	สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ ๑๒

ฝ่ายประจำ

หัวหน้าพนักงานส่วนตำบล

จำนวน ๒

คน

๑. นายไพโรจน์ คุณาวิภาตตระกูล ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลระดับกลาง

๒. นางสาวอรอุมา ไตรภพ

รองปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ระดับต้น

ตำแหน่งในสำนักงานปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ๑๔ คน

๑. นายอดุลย์ เวียงสมุทร หัวหน้าสำนักปลัด อบต. ระดับต้น

๒. นาย นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ

๓. นางสาว อุปพงษ์ เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน

๔. นางสาวสิริกานดา ลาวงศ์เกิด นักทรัพยากรบุคคลชำนาญการ

๕.

๖. นายประกาศิต พันธรักษ์ เจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยชำนาญงาน

๗. นายอุไทย เครือบดี เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน

๘. นางธมน ชาตะวราหะ ผู้ช่วยเจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล

๙. นายยุพชัย คุณปัญญา คนตักแต่งสวน (พนักงานจ้างทั่วไป)

๑๐. นางทองม้วน หมั่นสุข ภารโรง (พนักงานจ้างทั่วไป)

๑๑. นายโฉมชาย คำบอน ผู้ช่วยเจ้าหน้าที่ป้องกันฯ (พนักงานจ้างตามภารกิจ)

๑๒. นายนพดล ดงภูยาว พนักงานขับรถยนต์ (พนักงานจ้างตามภารกิจ)

๑๓. นายสวรรค์ ดงภูยาวคนงานทั่วไป (พนักงานจ้างทั่วไป)

๑๔. นายอนรรักษ์ สีทนทา พนักงานขับรถยนต์ (พนักงานจ้างทั่วไป)

ตำแหน่งในกองคลัง

๖ คน

๑. นางสาวเยาวลักษณ์ บุตรมหา ผู้อำนวยการกองคลัง ระดับต้น

๒. นางสาวเดือน พรหมพินิจ นักวิชาการเงินและบัญชีชำนาญการ

๓. นางประใจ คำบอน เจ้าพนักงานจัดเก็บรายได้ชำนาญงาน

๔. นางเบญจมาภรณ์ จันทร์หอมเจ้าพนักงานการเงินและบัญชีชำนาญงาน

๕. นางสาววณิษา ชาภูคำ ผู้ช่วยเจ้าหน้าที่พัสดุ (พนักงานจ้างตามภารกิจ)

๖. นางวนิดา ดวงศรีจันทร์ ผู้ช่วยเจ้าหน้าที่ธุรการ(พนักงานจ้างตามภารกิจ)

ตำแหน่งในกองช่าง

๗ คน

๑. นายภัคพงษ์ ธารชัย ผู้อำนวยการกองช่าง ระดับต้น

๒. นายช่างโยธาชำนาญงาน

๓. นายทรงศักดิ์ แสนอุบล นายช่างเขียนแบบชำนาญงาน

๔. นายอภิเชษฐ ศรีมุกดา ผู้ช่วยช่างสำรวจ(พนักงานจ้างตามภารกิจ)

๕. นายยืนยงค์ม่อมพะเนา ผู้ช่วยช่างไฟฟ้า(พนักงานจ้างภารกิจ)

๖. นางเยาวเรศวงศ์เตชะ ผู้ช่วยเจ้าหน้าที่ธุรการ(พนักงานจ้างตามภารกิจ)

๗. นายสมศักดิ์ สาระคำ คนงานทั่วไป(พนักงานจ้างทั่วไป)

ตำแหน่งในกองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ๑๓ คน

๑. นางสาวจิตติมา วิโย ผู้อำนวยการกองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ระดับต้น

๒. น.ส.อ้อมใจ สุรินทะ นักวิชาการศึกษาปฏิบัติการ

๓. น.ส.เพชรดา ศรีมุกดา ผู้ช่วยเจ้าหน้าที่ธุรการ (พนักงานจ้างตามภารกิจ)
๔. นายบรรเทิง โคตรสำนวน ผู้ช่วยเจ้าพนักงานส่งเสริมการท่องเที่ยว (พนักงานจ้างตามภารกิจ)

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านดงมะไฟ จำนวน ๔ คน คือ

๕. นางสาวนวลจันทร์ วงศ์เตชะ ครู
๖. นางรุ่งนภา วงศ์เตชะ ครู
๗. นายสมพงษ์ บาลวงศ์ษา ผู้ดูแลเด็ก
๘. นางสาวรุ่งฤทัย วงศ์เตชะ ผู้ดูแลเด็ก

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านหนองไผ่ จำนวน ๓ คน คือ.

๙. นางไพบูลย์ อ่อนจงไกร ครู
๑๐. นางสาวปราณี ยะพลหา ครู
๑๑. นางยุวาลี พงแสงสุ ผู้ดูแลเด็ก(พนักงานจ้างตามภารกิจ)

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านนาบัวแก้ว จำนวน ๒ คน คือ.

๑๒. นางสาวรัตติกร แก้วอุดร ผู้ดูแลเด็ก
๑๓. นางสาววิภาลักษณ์ ทิโคโงน ผู้ดูแลเด็ก

ตำแหน่งในกองสวัสดิการสังคม ๔ คน

๑. นายกิตติพงษ์ ด้านลาพล ผู้อำนวยการกองสวัสดิการสังคมระดับต้น
๒. นางกาญจนา วงศ์มีแก้ว นักพัฒนาชุมชนปฏิบัติการ
๓. นางสาวนันทวรรณวงศ์เตชะ ผู้ช่วยเจ้าหน้าที่พัฒนาชุมชน

บทที่ ๒

สถานการณ์และแนวโน้มทิศทางการท่องเที่ยว

การท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมภาคบริการที่มีบทบาทสำคัญในระบบเศรษฐกิจของประเทศไทย เพราะนอกจากจะสร้างรายได้โดยมีมูลค่าเป็นอันดับหนึ่งของการค้าบริการรวมของประเทศแล้ว ยังเป็นอุตสาหกรรมที่ก่อให้เกิดธุรกิจที่เกี่ยวข้องเนื่องอีกมากมายอาทิ โรงแรมและที่พัก ร้านอาหาร ร้านขายของฝากของที่ระลึก การคมนาคมขนส่ง เป็นต้น ซึ่งก่อให้เกิดการลงทุนการจ้างงานและการกระจายรายได้สู่ท้องถิ่นโดยในแต่ละปีสามารถสร้างรายได้เข้าสู่ประเทศในรูปเงินตราต่างประเทศปีละหลายแสนล้านบาทรวมทั้งสร้างกระแสเงินหมุนเวียนภายในประเทศนับแสนล้านบาท ขณะเดียวกันธุรกิจท่องเที่ยวก่อให้เกิดการจ้างงานกว่า ๒ ล้านคน หรือคิดเป็นร้อยละ ๖-๗ ของแรงงานทั้งระบบ (มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.๒๕๕๒. นโยบายภาษีเพื่อกระตุ้นธุรกิจท่องเที่ยวไทย.บทความวิจัยมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.) รวมทั้งยังช่วยกระจายรายได้และการจ้างงานไปสู่ชนบทตามสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆในการจัดทำแผนส่งเสริมการท่องเที่ยวองค์การบริหารส่วนตำบลงะโหล่งไฟ พ.ศ.๒๕๕๙-๒๕๖๒ ขึ้นต้องพิจารณาข้อมูลพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวดังนี้

๒.๑ สถานการณ์การท่องเที่ยวโลก

๒.๑.๑ โครงสร้างการตลาดและแนวโน้มการท่องเที่ยวโลก

๑). การเพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยว

องค์การท่องเที่ยวโลก (World Tourism Organization:UNWTO) ได้พยากรณ์ว่าเมื่อถึงปี พ.ศ.๒๕๖๓ จะมีนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศจำนวน ๑,๖๐๐ ล้านคนภูมิภาคที่มีแนวโน้มเป็นแหล่งท่องเที่ยวยอดนิยมคือ ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงและแปซิฟิกและกลุ่มประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เป็นจุดหมายการท่องเที่ยวแห่งใหม่ที่มีผู้นิยมเดินทางเข้ามาเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องโดยมีนักท่องเที่ยวเป็น ๑ใน๓ของนักท่องเที่ยวภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกWorld Tourism Organization : (UNWTO)

๒). การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างการตลาด

กลุ่มประเทศ BRIC (บราซิล รัสเซีย อินเดีย และจีน) มีรายได้เพิ่มขึ้นและมีศักยภาพในการส่งออก นักท่องเที่ยวในอนาคต UNWTO คาดว่าในปีพ.ศ.๒๕๖๓ จีนจะเป็นตลาดส่งออกและนำเข้า นักท่องเที่ยวใหญ่ที่สุดในโลกโดยมีนักท่องเที่ยว ๑๐๐-๑๒๐ ล้านคน/ปี (World Tourism Organization : (UNWTO)

๓). การแข่งขันด้านการท่องเที่ยวสูงขึ้น

การทวีบทบาทสำคัญของตลาดเกิดใหม่ซึ่งตลาดเหล่านี้ส่วนใหญ่จะอยู่ในทวีปเอเชียทั้งตลาดที่มีขนาดใหญ่เช่นจีน อินเดียและตลาดขนาดกลางถึงขนาดเล็กเช่น กลุ่มประเทศที่อยู่ในเอเชียใต้กลุ่มประเทศในตะวันออกกลางกลุ่มประเทศที่อยู่ในเอเชียกลาง เป็นต้น หลายประเทศจึงมีการลงทุนแหล่งท่องเที่ยว

การโฆษณา ประชาสัมพันธ์การกำหนดกลยุทธ์และการใช้นโยบายปกป้องคนของตนให้เดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศเพื่อแข่งขันตลาดในเวทีโลก

๔) การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรโลก

อัตราการเพิ่มของประชากรโลกอยู่ที่ระดับ ๑.๑๑ ในปัจจุบันจะลดลงเป็นระดับ ๐.๘๖ ในช่วงปี ๒๕๖๓-๒๕๖๘ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. ๒๕๕๒. วิสัยทัศน์ ๒๕๗๐ สู่แผนฯ ๑๑) โดยประเทศอุตสาหกรรมชั้นนำของโลกเริ่มเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุประเทศเยอรมัน ญี่ปุ่น รัสเซีย มีอัตราเพิ่มของประชากรติดลบนักท่องเที่ยวก่อให้เกิดกลุ่มผู้สูงอายุจึงมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นนักท่องเที่ยวก่อให้เกิดความพร้อมในด้านเวลาและงบประมาณสนใจการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพการท่องเที่ยวแบบพำนักรถและต้องการท่องเที่ยวในแหล่งที่เที่ยงที่มีความพร้อมในด้านโครงสร้างพื้นฐานนอกจากนี้การกระตุ้นประชาชนให้เดินทางท่องเที่ยว อาทิการลดชั่วโมงการทำงาน การสนับสนุนให้ประชาชนมีโอกาสพัฒนาประสบการณ์ของตนจากการเดินทางท่องเที่ยว การลดอัตราภาษีมูลค่าเพิ่มสินค้าอุปโภคบริโภคบางชนิดและภาษีนายจ้างมาตรการดังกล่าวได้มีการดำเนินการในหลายประเทศเป็นการกระตุ้นให้เกิดการเดินทางท่องเที่ยวระหว่างประเทศมากขึ้น

๕). การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

การช่วงชิงตลาดการท่องเที่ยวระบบอิเล็กทรอนิกส์ความรู้สาระและสารสนเทศกลายเป็นเครื่องมือสำคัญในการสร้างความแตกต่างและสร้างคุณค่าของสินค้าในอนาคตรูปแบบของ e-commerce และ e-business จะมีความสำคัญและซับซ้อนมากขึ้นในทุกกลุ่มอุตสาหกรรมในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวรุ่นใหม่ มีแนวโน้มที่จะใช้ข้อมูลท่องเที่ยวผ่านอินเทอร์เน็ตเพื่อทำการสืบค้นและเปรียบเทียบราคามากขึ้น คาดการณ์ว่ามีประชากรโลกกว่า ๑.๕ พันล้านคนท่องอยู่บนโลกอินเทอร์เน็ตและเกือบ ๖๐๐ ล้านคนที่ผันตนมาเป็นสมาชิกในสังคม Online บทบาทของอินเทอร์เน็ตซึ่งแต่เดิมทำหน้าที่เพียงให้ข้อมูลเพื่อป้อนข่าวสารด้านเดียวได้กลายมาเป็นช่องทางใหม่ในการแพร่กระจายข่าวสารให้ข้อมูลและมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวช่องทางการขายทางอินเทอร์เน็ตกำลังได้รับความนิยม

๒.๑.๒ วิฤตและความเสี่ยงที่ส่งผลกระทบต่อการท่องเที่ยว

๑) การท่องเที่ยวโลกมีความเสี่ยงที่จะได้รับผลกระทบจากการก่อการร้ายระหว่างประเทศ

การก่อการร้ายและอาชญากรรมข้ามชาติมีแนวโน้มขยายตัวทั่วโลกและรุนแรงมีรูปแบบและโครงข่ายที่ซับซ้อนมากขึ้นโดยใช้ความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีการสื่อสารและการคมนาคมเป็นปัจจัยสนับสนุน (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.๒๕๕๒. วิสัยทัศน์ ๒๕๗๐ สู่แผนฯ๑๑.) และมีแนวโน้มคงอยู่ต่อไปในหลายภูมิภาคของโลกเป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการตัดสินใจเดินทางของนักท่องเที่ยวและจิตวิทยาของผู้บริโภคที่จะชะลอการใช้จ่ายใช้สอย ประเทศไทยจึงต้องเตรียมตัวรับความเสี่ยงในด้านต่างๆ และภาวะการแข่งขันที่จะรุนแรงมากขึ้น

๒). การเปลี่ยนแปลงของภูมิอากาศโลก

ผลกระทบจากสภาวะโลกร้อนเริ่มแสดงให้เห็นชัดเจนจากภัยธรรมชาติที่เกิดขึ้นอย่างรุนแรงครอบคลุมไปทุกภูมิภาคเห็นได้จากความรุนแรงของภัยพิบัติต่างๆ เช่น พายุน้ำท่วมภัยแล้ง แผ่นดินไหวภูเขาไฟระเบิด สึนามิ ช่วง ๓๐ ปีที่ผ่านมาอัตราภัยพิบัติทางธรรมชาติเพิ่มสูงขึ้นในแบบขั้นบันได ภัยพิบัติทางน้ำ

เพิ่มขึ้น ๓๐.๗% วาตภัย(พายุ) เพิ่มขึ้น ๒๖.๖% และแผ่นดินไหวเพิ่มขึ้น ๘.๖% (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.๒๕๕๒.วิสัยทัศน์ ๒๕๗๐ สู่แผน๒๑.) ประเทศต่างๆจึงเริ่มหันมาใส่ใจสิ่งแวดล้อมการสร้างจิตสำนึกที่จะอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและใช้เป็นกลยุทธ์ในการสร้างความแตกต่างที่เหนือกว่าคู่แข่งเป็นจุดขายกระตุ้นหรือเชิญชวนลูกค้าให้เข้ามาซื้อหาหรือใช้บริการท่องเที่ยวในอนาคต GreenLogistic เป็นเทรนด์ที่ถูกกำหนดให้แหล่งท่องเที่ยวต้องให้ความสำคัญกับสิ่งแวดล้อมและอาจถูกกำหนดเป็นเงื่อนไขหนึ่งในการท่องเที่ยวระหว่างประเทศ

๓). ความเสี่ยงของโรคระบาด

ความรุนแรงมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นแม้ว่าในหลายกรณีจะมีอัตราการเสียชีวิตต่ำก็ตามแต่โรคระบาดที่เกิดจากไวรัสสายพันธุ์ใหม่ๆที่เกิดขึ้นทำให้นักท่องเที่ยวมีความกังวลและรู้สึกไม่ปลอดภัยดังเช่น การระบาดจากไวรัสสายพันธุ์ใหม่ ๒๐๐๙ การท่องเที่ยวในภูมิภาคเอเชียมีอัตราการเติบโตลดลงร้อยละ ๓๑.๖ ภูมิภาคยุโรปและตะวันออกไกลลดลงร้อยละ ๒๖.๓ (IATA and Centre for Asia Pacific Aviation Source:IATA and Centre for Asia Pacific Aviation)

๔). สภาวะเศรษฐกิจโลก

ความไม่แน่นอนของสภาวะเศรษฐกิจโลกอาจส่งผลกระทบต่อจำนวนนักท่องเที่ยวในอนาคต สภาวะถดถอยของเศรษฐกิจโลกในปี พ.ศ.๒๕๕๑ และต่อเนื่องถึงปัจจุบันส่งผลต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยว อย่างไรก็ตามคาดการณ์ว่าในอนาคตเศรษฐกิจโลกยังคงขยายตัวอย่างต่อเนื่องโดยเฉพาะมีกลุ่มประเทศ BRIC (บราซิล รัสเซีย อินเดีย และจีน) ที่คาดการณ์ว่าจีนรัสเซียและอินเดียมีแนวโน้มเศรษฐกิจขยายตัวมากกว่าร้อยละ ๗ ในช่วงปีพ.ศ.๒๕๕๘-๒๕๖๘)

๒.๑.๓. การเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว

๑) พฤติกรรมผู้บริโภคปรับเปลี่ยนไปตามสภาพเศรษฐกิจ

ผลกระทบจากภาวะเศรษฐกิจตกต่ำส่งผลให้นักท่องเที่ยวใช้จ่ายด้านการท่องเที่ยวอย่างระมัดระวังโดยคำนึงถึงความคุ้มค่าเงินมากขึ้นประกอบกับการที่คู่แข่งหันมาใช้กลยุทธ์ด้านราคา เพื่อดึงดูดความสนใจของตลาดนักท่องเที่ยวที่หดตัวลงทำให้นักท่องเที่ยวมีทางเลือกในการเลือกจุดหมายปลายทางมากขึ้น ซึ่งมีผลให้พฤติกรรม Lastminuteคือใช้เวลาสั้นก่อนการเดินทางเพื่อตัดสินใจในการจอง/ซื้อสินค้าและบริการท่องเที่ยวเพื่อแสวงหาความคุ้มค่า

๒) นักท่องเที่ยวนิยมเดินทางท่องเที่ยวระยะใกล้

โดยอาจเลือกเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศหรือภายในภูมิภาคเดียวกันมากขึ้น ทั้งนี้การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจของประเทศต่างๆและกรอบความร่วมมือด้านการท่องเที่ยวเช่น UNWTO APEC ASEAN ACD GMS ACMECS IMT-GT และBIMSTEC เป็นต้น ช่วยลดอุปสรรคและข้อจำกัดในการท่องเที่ยว

๓) นักท่องเที่ยวมีแนวโน้มสนใจการท่องเที่ยวในความสนใจพิเศษ

เช่นการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (Health Tourism) การท่องเที่ยวเชิงผจญภัย (Adventure Tourism) การท่องเที่ยวเชิงศาสนา

๔) กระแสของความสนใจและใส่ใจในสุขภาพและการออกกำลังกาย

ทำให้การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (Health Tourism) และการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Sports Tourism) มีแนวโน้มได้รับความสนใจจากนักท่องเที่ยว

๕) กระแสความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมการอนุรักษ์ประเพณีวัฒนธรรมดั้งเดิม

กำลังได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวและมีแนวโน้มมากขึ้น แนวคิดการพัฒนาอย่างยั่งยืนได้ถูกเปลี่ยนถ่ายเข้าสู่อุตสาหกรรมท่องเที่ยวโดยรวมอย่างเป็นลำดับและกำลังปรับเปลี่ยนสภาพไปสู่การจัดการที่คำนึงถึงขีดความสามารถรองรับของธรรมชาติ ชุมชน ขนบธรรมเนียมประเพณีวัฒนธรรมและวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของชุมชน และมุ่งเน้นสิ่งแวดล้อมและฐานทรัพยากรของพื้นที่ท่องเที่ยวเป็นสำคัญ ดังนั้นจึงเป็นโอกาสในการสร้างเอกลักษณ์และตราสัญลักษณ์สินค้าทางการท่องเที่ยววัฒนธรรมและธรรมชาติของประเทศไทยให้เป็นที่รู้จักและได้รับการยอมรับในระดับสากล

๒.๒ สถานการณ์การท่องเที่ยวไทย

๒.๒.๑ แนวโน้มด้านการท่องเที่ยวของไทย

๑). ประเทศไทยต้องประสบกับปัญหาวิกฤตและความเสี่ยงด้านการท่องเที่ยว

ในช่วงระยะเวลา ๔-๕ ปีที่ผ่านมาประเทศไทยต้องประสบกับภาวะวิกฤตต่างๆ ทั้งวิกฤตการณ์โรคซาร์ส (SARS) เหตุการณ์สึนามิ (Tsunami) การรัฐประหาร การเกิดวิกฤตราคาน้ำมัน โรคระบาด ไข้หวัดสายพันธุ์ใหม่ ๒๐๐๙ เป็นเงื่อนไขข้อจำกัดในการรักษาดุลยภาพและขยายตลาดใหม่ โดยผลกระทบจากวิกฤตในแต่ละครั้งได้ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของจำนวนนักท่องเที่ยวอย่างเด่นชัด เช่น ภายหลังจากเกิดเหตุวิกฤตการณ์โรคซาร์ส ส่งผลให้นักท่องเที่ยวลดลงถึง ๕๐% ภายใน ๓ เดือน เหตุการณ์สึนามิส่งผลให้นักท่องเที่ยวลดลง ๓๐% ภายใน ๒ เดือนอย่างไรก็ตามพบว่าภายหลังจากเกิดวิกฤตในประเทศไทยก็มีแนวโน้มที่นักท่องเที่ยวจะกลับเข้ามาท่องเที่ยวอีกครั้งในระยะเวลาไม่นานนัก

๒) สถานการณ์ทางการเมืองยังคงส่งผลกระทบต่อการท่องเที่ยว

สถานการณ์ทางการเมืองที่ยังไม่นิ่งไม่สามารถคาดการณ์ได้ว่าจะเกิดความรุนแรงหรือไม่ทำให้สถานการณ์การท่องเที่ยวของไทยในช่วงระยะเวลาต่อไป มีความท้าทายมากขึ้นสถานการณ์ทางการเมืองได้กลายเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อจำนวนนักท่องเที่ยวและภาพลักษณ์ของประเทศตั้งแต่การเกิดรัฐประหารในปี ๒๕๔๙ การปิดท่าอากาศยานนานาชาติสุวรรณภูมิในระหว่างวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน - ๓ ธันวาคม ๒๕๕๑ และเหตุการณ์ความไม่สงบทางการเมืองระหว่างวันที่ ๘-๑๔ เมษายน ๒๕๕๒ ทำให้นักท่องเที่ยวขาดความมั่นใจส่งผลให้จำนวนการเดินทางเข้าประเทศไทยของนักท่องเที่ยวลดลงอย่างรุนแรง (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. ๒๕๕๒. แผนการตลาดเร่งด่วนเพื่อฟื้นฟูภาพลักษณ์และกระตุ้นการท่องเที่ยวปี ๒๕๕๒.(อัดสำเนา)) ถึงแม้จำนวนนักท่องเที่ยวจะเพิ่มขึ้นในไตรมาสที่ ๔ ของปี ๒๕๕๒ แต่วิกฤตทางการเมืองที่เกิดขึ้นในเดือนมีนาคม-เมษายน ๒๕๕๓ ได้ส่งผลให้สถานการณ์ท่องเที่ยวเลวร้ายลงอีกจากการเผยแพร่ข่าวไปทั่วโลก รวมทั้งการออก Travel Warning ของประเทศต่างๆ เพื่อแจ้งเตือนประชาชนถึงความเสี่ยงในการเดินทางมาประเทศไทยส่งผลต่อภาพลักษณ์ด้านความปลอดภัยของประเทศไทย

๓) จำนวนนักท่องเที่ยวรายได้ค่าใช้จ่ายและวันพักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา

แม้ประเทศไทยจะประสบกับปัญหาและวิกฤติด้านการท่องเที่ยวซึ่งส่งผลกระทบต่อจำนวนและรายได้ของนักท่องเที่ยวในช่วงวิกฤตและหลังเกิดวิกฤตแต่ก็พบว่าภายหลังจากวิกฤตผ่านพ้นไปอัตราการเติบโตจะกลับไปอยู่ในระดับเดิม

๔) ประเทศไทยยังคงมีจุดอ่อนในด้านความปลอดภัยกฎระเบียบด้านสิ่งแวดล้อมสุขอนามัยและนโยบายรัฐบาล

โดยในปี ๒๕๕๒ องค์การการท่องเที่ยวโลกจัดลำดับด้านการจัดการกฎหมายระเบียบบริการพื้นฐานที่เอื้อต่อการท่องเที่ยว (Regulatory Frame work) ของประเทศไทยไว้ในอันดับที่ ๗๐ ของโลก ซึ่งอยู่ในระดับต่ำกว่าปี ๒๕๕๑ และ๒๕๕๒ และหากพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าประเทศไทยมีจุดอ่อนในด้านความมั่นคงปลอดภัย(Safety&Security) อยู่ในอันดับที่ ๑๑๘ และความยั่งยืนในทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอยู่ในลำดับที่ ๙๐ของโลก

๕) มีการกระจายอำนาจและเปิดโอกาสให้ชุมชนและท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการมากขึ้น รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.๒๕๕๐ ให้มีสิทธิชุมชนในการอนุรักษ์หรือฟื้นฟูจารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่นและของชาติและมีส่วนร่วมในการจัดการการบำรุงรักษาและการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ปัจจุบันองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงมีบทบาทสำคัญในการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวอย่างไรก็ตามโครงสร้างการบริหารจัดการยังขาดเสถียรภาพ ขาดองค์กรกลางที่มีอำนาจในการบังคับให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกระทำตามแผนรวมและบังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพ และรวมถึงกฎระเบียบของรัฐที่ไม่ทันการพัฒนาในภาคเอกชน การวางแผนที่ไม่นำไปสู่การปฏิบัติหรือการลงทุนขาดการมีส่วนร่วมของประชาชนและภาคเอกชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) และชุมชนขาดความรู้ด้านการท่องเที่ยวโดยเฉพาะการจัดการภูมิทัศน์และการวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวในระดับท้องถิ่น การลงทุนด้านการท่องเที่ยวเน้นการก่อสร้างมากกว่าการจัดการภูมิทัศน์และขาดการมีส่วนร่วมจากชุมชนในท้องถิ่นและหน่วยงานทุกระดับทำให้การพัฒนาการท่องเที่ยวขาดความเชื่อมโยงระหว่างท้องถิ่นจังหวัดกลุ่มจังหวัดและประเทศ

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑(พ.ศ.๒๕๕๕-๒๕๕๙)

การพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ได้ตระหนักถึงสถานการณ์และความเสี่ยงซึ่งเกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงในระดับโลกและภายในประเทศ โดยเฉพาะภาวะผันผวนด้านเศรษฐกิจ พลังงาน และภูมิอากาศ ที่เป็นไปอย่างรวดเร็วและส่งผลกระทบอย่างชัดเจนต่อประเทศไทยทั้งเชิงบวกและลบ ดังนั้นทิศทางการบริหารจัดการประเทศภายใต้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว จึงเป็นการใช้จุดแข็งและศักยภาพที่มีอยู่ให้เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศเพื่อสร้างความเข้มแข็งและรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาเศรษฐกิจภายในประเทศที่เน้นการเสริมสร้างความเข้มแข็งของฐานการผลิตภาคเกษตร และการประกอบกิจการของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ขณะเดียวกัน จำเป็นต้องปรับตัวในการเชื่อมโยงกับระบบเศรษฐกิจโลกและภูมิภาค ซึ่งประเทศไทยมีพันธกรณีภายใต้กรอบความร่วมมือต่างๆ เพื่อสามารถใช้โอกาสที่เกิดขึ้นและเพิ่มภูมิคุ้มกันของทุนที่มีอยู่ในสังคมไทยได้อย่างเหมาะสม พร้อมก้าวสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี ๒๕๕๘ ขณะเดียวกัน จำเป็นต้อง

สร้างความพร้อมสำหรับเชื่อมโยงด้านกายภาพทั้งโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ ควบคู่กับการยกระดับคุณภาพคน การเสริมสร้างองค์ความรู้ การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี นวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ ให้เป็นพลังขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมไทย

หลักการของแผนพัฒนาฉบับที่ ๑๑ มุ่งพัฒนาภายใต้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและขับเคลื่อนให้บังเกิดผลในทางปฏิบัติที่ชัดเจนยิ่งขึ้นในทุกระดับ ยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาให้ความสำคัญกับการสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในสังคม พัฒนาประเทศ สู่ความสมดุลในทุกมิติอย่างบูรณาการและเป็นองค์รวมและยึดวิสัยทัศน์ปี พ.ศ. ๒๕๕๐ ดังนี้

“คนไทยภาคภูมิใจในความเป็นไทย มีมิตรไมตรีบนวิถีชีวิตแห่งความพอเพียง ยึดมั่นในวัฒนธรรมประชาธิปไตย และหลักธรรมาภิบาล การบริการสาธารณะขั้นพื้นฐานที่ทั่วถึง มีคุณภาพ สังคมมีความปลอดภัยและมั่นคง อยู่ในสภาวะแวดล้อมที่ดี เกื้อกูลและเอื้ออาทรซึ่งกันและกัน ระบบการผลิตเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน อยู่บนฐานทางเศรษฐกิจที่พึ่งตนเองและแข่งขันได้ในเวทีโลก สามารถอยู่ในประชาคมภูมิภาคและโลกอย่างมีศักดิ์ศรี”

วิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ.๒๕๕๕-๒๕๕๙) และพันธกิจ การจัดทำแผนพัฒนาในระยะ ๕ ปี ที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ระยะยาวดังกล่าว จำเป็นต้องมีการกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ วัตถุประสงค์ ยุทธศาสตร์ และแนวทางการพัฒนาที่มีลำดับความสำคัญสูงในช่วงระยะ ๕ ปี ร่างกรอบทิศทางของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ จึงประกอบด้วยวิสัยทัศน์และพันธกิจดังนี้

วิสัยทัศน์

“สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ด้วยความเสมอภาค เป็นธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง”

พันธกิจ

๒.๑ สร้างสังคมเป็นธรรมในการกระจายรายได้ ควบคู่กับการสร้างสังคมคุณธรรม เพื่อให้คนกินดี อยู่ดี มีคุณภาพชีวิตที่ดีปลอดภัยจากอาชญากรรม อุบัติเหตุ ยาเสพติดและอบายมุข คนในสังคมอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข มีวัฒนธรรมประชาธิปไตยและธรรมาภิบาล

๒.๒ พัฒนาระบบการผลิตและบริการให้เข้มแข็งและมีเสถียรภาพบนฐานความรู้ และความคิดสร้างสรรค์ของคนไทย ขยายหลักประกันทางสังคมให้ครอบคลุมประชาชนทุกคน สร้างความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน รวมทั้งยารักษาโรคจากสมุนไพรบนฐานทรัพยากรและความหลากหลายทางชีวภาพ พร้อมทั้งปรับโครงสร้างสาขาการผลิตและการบริโภคของประเทศให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๒.๔ สร้างภูมิคุ้มกันให้เข้มแข็งสามารถป้องกันและรองรับผลกระทบและความเสี่ยงจากวิกฤตเศรษฐกิจที่จะเกิดขึ้นในอนาคต พัฒนาระบบการดูแลสุขภาพให้มีความรู้ และทักษะสามารถรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงอย่างมีเหตุผล

วัตถุประสงค์

๑. คนในสังคมอยู่ร่วมกันอย่างสันติ เกิดความเป็นธรรม และมีธรรมาภิบาล

๒. ประชาชนได้รับการพัฒนาทั้งทางกาย ทางใจ สติปัญญา มีคุณธรรม จริยธรรมและสถาบันทางสังคมมีบทบาทหลักในการพัฒนาคน
๓. เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีคุณภาพและมีเสถียรภาพ ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการผลิตสินค้าและบริการในภูมิภาค มีความมั่นคงทางอาหารและพลังงาน การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
๔. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีเพียงพอต่อการรักษาสมดุลของระบบนิเวศและชุมชนมีส่วนร่วมในการดูแลรักษาและใช้ประโยชน์
เป้าหมายหลัก
 ๑. ความสงบสุขของสังคมไทยเพิ่มขึ้น ลดความเหลื่อมล้ำด้านรายได้ การประกอบอาชีพการเข้าถึงแหล่งทรัพยากร และกระบวนการยุติธรรม ลดความขัดแย้งระหว่างภาครัฐกับประชาชนเพิ่มคะแนนภาพลักษณ์การทุจริตคอร์รัปชันให้ไม่ต่ำกว่า ๕.๐ คะแนน
 ๒. ลดอัตราการเจ็บป่วยด้วยโรคที่ป้องกันได้ ลดอัตราการฆ่าตัวตายสำเร็จ เพิ่มจำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของคนไทย ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักทุกระดับสูงกว่าร้อยละ ๕๐ และความอบอุ่นของครอบครัวเพิ่มขึ้น
 ๓. เศรษฐกิจเติบโตเฉลี่ยร้อยละ ๕ ต่อปี อัตราเงินเฟ้ออยู่ในกรอบเป้าหมาย ผลผลิตภาพการผลิตรวมสูงขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๓ ต่อปี เพิ่มขีดความสามารถในการประกอบธุรกิจ รักษาปริมาณการผลิตสินค้าเกษตรและอาหารให้พอเพียงต่อความต้องการของผู้บริโภค และลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจก
 ๔. รักษาสัดส่วนพื้นที่ป่าไม้ไว้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๓๓.๕ ของพื้นที่ประเทศ ชุมชนมีส่วนร่วมในการดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพิ่มมากขึ้น

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

การพัฒนาประเทศให้มั่นคง สังคมสงบสันติ และประชาชนดำรงชีวิตอย่างมีความสุข ภายใต้กระแสการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในและภายนอกที่คาดการณ์ได้ยากและมีแนวโน้มรุนแรงทั้งการเมืองในประเทศและวิกฤติเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นบ่อยครั้งและส่งผลกระทบวงกว้าง ทิศทางการพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ จึงต้องเร่งสร้างภูมิคุ้มกันทั้งเพื่อป้องกันปัจจัยเสี่ยงต่างๆ และเสริมรากฐานของประเทศด้านต่างๆ ให้เข้มแข็งรวมทั้งสร้างโอกาสให้ประเทศสามารถเจริญก้าวหน้าต่อไป โดยให้ความสำคัญกับยุทธศาสตร์ที่มีลำดับความสำคัญสูง ประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ คือ

๑. ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมในสังคม
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน
๓. ยุทธศาสตร์การสร้างสมดุลและความมั่นคงของอาหารและพลังงาน
๔. ยุทธศาสตร์การสร้างเศรษฐกิจฐานความรู้และการสร้างปัจจัยแวดล้อม
๕. ยุทธศาสตร์การสร้างเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจในภูมิภาค
๖. ยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์การปฏิรูปการท่องเที่ยวไทย (พ.ศ.๒๕๕๘-๒๕๖๐) กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

เน้นการมีส่วนร่วมของทุกภาคที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการท่องเที่ยวทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน นักวิชาการ ชุมชน และภาคประชาคมในพื้นที่และภูมิภาค เพื่อร่วมกันระดมความคิดเห็นกำหนดทิศทางการพัฒนาและการปฏิรูปการท่องเที่ยวของประเทศในอนาคตต่อไป ทั้งนี้ ภายใต้กรอบแนวทางตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ แผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยว ประจำปีเขตพัฒนาการท่องเที่ยว นโยบายรัฐบาลและนโยบายรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่ ๑ (พ.ศ.๒๕๕๕-๒๕๕๙)

วิสัยทัศน์

ประเทศไทยเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ มีขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวในระดับโลก สามารถสร้างรายได้และกระจายรายได้โดยคำนึงถึงความเป็นธรรม สมดุลและยั่งยืน “

เป้าประสงค์

- ๑) ขีดความสามารถในด้านการท่องเที่ยวของประเทศไทยเพิ่มขึ้น
- ๒) รายได้จากการท่องเที่ยวของประเทศไทยเพิ่มขึ้น โดยเน้นการพัฒนากิจกรรมที่สร้างมูลค่าและคุณค่า
- ๓) สร้างรายได้และกระจายรายได้โดยคำนึงถึงความสมดุลและยั่งยืน

เป้าหมาย

๑. อันดับขีดความสามารถในด้านการท่องเที่ยวของประเทศไทยเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๕ อันดับหรือเป็นลำดับที่ ๑-๗ ของเอเชียแปซิฟิก
๒. รายได้จากการท่องเที่ยวของประเทศไทยเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕
๓. กลุ่มท่องเที่ยวได้รับการพัฒนา ๘ กลุ่มท่องเที่ยว

พันธกิจ

๑. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยว ตลอดจนปัจจัยสนับสนุนด้านการท่องเที่ยว ให้มีคุณภาพและมาตรฐานในระดับสากล
๒. พัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวให้มีศักยภาพ มีการพัฒนาอย่างยั่งยืนสร้างความสมดุลระหว่างการใช้ประโยชน์ ทรัพยากรท่องเที่ยวควบคู่ไปกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม สังคมและวิถีชีวิตของชุมชน
๓. เตรียมความพร้อมของภาคบริการและปัจจัยสนับสนุนการท่องเที่ยวให้มีความพร้อมในการรองรับการเปลี่ยนแปลงและมีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนและฟื้นฟูเศรษฐกิจของประเทศ
๔. สร้างความเชื่อมั่นและส่งเสริมการท่องเที่ยวให้สามารถสร้างรายได้ให้แก่ประเทศ
๕. บูรณาการงานด้านการท่องเที่ยวให้มีเอกภาพ ลดความซ้ำซ้อนของภารกิจ สร้างกลไกในการสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยว และการบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน ยุทธศาสตร์

๑. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยว
๒. การพัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวให้เกิดความยั่งยืน
๓. การพัฒนาสินค้า บริการและปัจจัยสนับสนุนการท่องเที่ยว
๔. การสร้างความเชื่อมั่นและส่งเสริมการท่องเที่ยว
๕. การส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคประชาชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

นโยบายการพัฒนาจังหวัดสกลนคร

ผู้ว่าราชการจังหวัดสกลนครได้กำหนดนโยบายการพัฒนาจังหวัดสกลนคร เป็น “เมือง ๓ ธรรม” เพื่อให้เป็นที่รู้จัก และจงใจให้ผู้คนภายนอกมาท่องเที่ยวสกลนคร ซึ่งนอกจากจะส่งผลต่อการสร้างเม็ดเงินสร้างรายได้ในพื้นที่ได้อย่างดีแล้ว ยังเป็นการสร้างความตระหนักรู้และความภาคภูมิใจในบ้านของตนแก่คนสกลนคร

แผนพัฒนาจังหวัดสกลนคร ๔ ปี (พ.ศ.๒๕๕๗-๒๕๖๐)

จังหวัดสกลนครมีแนวโน้มการเติบโตด้านการท่องเที่ยวแบบขึ้นบันได กล่าวคือ นักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น โดยในแต่ละปีมีจำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นไม่มากนักและยังคงเป็นไปในทิศทางที่ดีขึ้นตามลำดับ นักท่องเที่ยวเดินทางมาและพำนักตามสถานพักแรมมากช่วงที่มีการจัดกิจกรรม/งานประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะ เช่น งานแห่ปราสาทผึ้ง งานนมัสการพระธาตุเชิงชุม และหลวงพ่องค์แสน งานเทศกาลวันวิสาขบูชา เป็นต้น และเดินทางท่องเที่ยวตามแหล่งท่องเที่ยวสำคัญของจังหวัดสกลนคร

๔.๙ การท่องเที่ยวและการกีฬาในจังหวัดสกลนคร

การเผยแพร่ความเป็น “เมือง ๓ ธรรม” ให้เป็นที่รู้จัก กล่าวคือจังหวัดสกลนครมีบูรพาจารย์ที่เป็นอริยสงฆ์ อาทิ หลวงปู่มั่น ภูริทัตโต หลวงปู่ฟัน อาจาโร ซึ่งได้รับความเลื่อมใสและการสักการบูชามิเสื่อมคลาย รวมทั้งการมีสถานที่สำคัญทางศาสนา จึงมีพุทธศาสนิกชนและประชาชนทั่วไปมาเที่ยวชมอย่างต่อเนื่อง ดังนั้นจึงได้ชื่อว่าเป็นเมืองแห่งธรรมะ และจากการที่มีภูมิประเทศสวยงามอุดมสมบูรณ์ด้วยพืชพันธุ์ที่หลากหลาย ของเทือกเขาภูพานอันเป็นที่ตั้งของอุทยานแห่งชาติ ๓ แห่ง นอกจากนี้ยังมี “หนองหาร” อันเป็นแหล่งน้ำจืดที่กว้างใหญ่มาก ขนาดพื้นที่ ๑๒๓ ตรม. มีเกาะต่างๆกว่า ๒๐ เกาะ เหล่านี้จึงได้ชื่อว่าเป็นเมืองแห่งธรรมชาติ อีกประการหนึ่ง เป็นเมืองแหล่งชุมชนตั้งแต่สมัยก่อนประวัติศาสตร์ และเป็นเมืองเก่าแก่ มีชนเผ่าพื้นเมือง จำนวน ๖ เผ่า ได้แก่ เผ่าภูไท เผ่าญ้อ ไทโส้ ไทกะเลิง ไทโย้ย ไทลาวอีสาน คนไทยเชื้อสายจีน คนไทยเชื้อสายเวียดนาม ซึ่งแต่ละชนเผ่าและแต่ละเชื้อชาติ มีวัฒนธรรมที่โดดเด่น สืบทอดและยึดมั่นในวัฒนธรรมประเพณีจากรุ่นสู่รุ่นตลอดมา และอยู่ด้วยกันด้วยความรัก ความสามัคคีเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันมาจนทุกวันนี้ จึงเป็นที่มาของการเป็นเมืองแห่งวัฒนธรรม ซึ่งแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ได้สรุปไว้ดังนี้

- ๑). เมืองแห่งธรรมะ ได้แก่ พระธาตุเชิงชุม,วัดป่าสุทธาวาส,พิพิธภัณฑสถานอาจารย์ฟัน อาจาโร,วัดคำประมง,วัดถ้ำขามหรือภูขาม,วัดถ้ำพวง,พระธาตุศรีมงคล,ถ้ำพระพุทธรูปไสยาสน์,ปราสาทพระธาตุนารายณ์เจงเวง,พระธาตุภูเพ็ก,ปราสาทขอม,พระธาตุตุ้ม,

๒) เมืองแห่งธรรมชาติ ได้แก่ หนองหาร, น้ำตกคำหอมและโค้งปั้ง, สะพานหินธรรมชาติ, ภาพรอยสลัก ผาสามพันปีที่ภูผายล, น้ำตกคำน้ำสร้าง, หอส่งดาว, ภูอ่างศอ, เชื่อน้ำพุง, เชื่อน้ำอูน,

๓) เมืองแห่งวัฒนธรรม ได้แก่ ศูนย์วัฒนธรรมจังหวัดสกลนคร, สะพานขอมหรือสะพานหิน, ศูนย์ วัฒนธรรมไทยโส้, ชาวภูไท บ้านโนนหอม,

แหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญอื่นๆ

พระตำหนักภูพานราชนิเวศน์

สวนสมเด็จพระศรีนครินทร์

กิจกรรมการท่องเที่ยวจังหวัดสกลนคร

การเผยแพร่ความเป็นเมือง ๓ธรรม ให้เป็นที่รู้จัก และจูงใจให้ผู้คนจากภายนอกมาท่องเที่ยวสกลนคร ซึ่งนอกจากจะส่งผลต่อการสร้างเม็ดเงินเสริมรายได้ในพื้นที่ได้อย่างดีแล้ว ยังเป็นการสร้างความตระหนักรู้ และความภาคภูมิใจในบ้านของตนแก่คนสกลนคร

นโยบายขององค์การบริหารส่วนตำบลดงมะไฟ

คำแถลงนโยบายของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลดงมะไฟที่แถลงต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ดงมะไฟ วันศุกร์ที่ ๒๙ เดือนพฤศจิกายน พ.ศ.๒๕๕๖ ได้แถลงนโยบายในการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการ จัดการท่องเที่ยวและที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวไว้ ดังนี้

๒. นโยบายด้านเศรษฐกิจ

องค์การบริหารส่วนตำบลดงมะไฟจะส่งเสริม สนับสนุนและผลักดันให้มีการสร้างรายได้ ลด รายจ่ายให้กับประชาชนทุกระดับ โดยส่งเสริมแนวทางเศรษฐกิจแบบพอเพียงตามศักยภาพของชุมชนในระดับ ฐานรากของตำบล โดยมีแนวทางดังนี้

๒.๑ สนับสนุนส่งเสริมการลงทุนและพาณิชย์กรรม โดยสร้างระบบเศรษฐกิจที่ดีและมั่นคงส่งเสริมด้าน การค้า จัดให้มีสถานที่จำหน่ายสินค้า ผลิตภัณฑ์พื้นบ้าน การลงทุนอุตสาหกรรมในครัวเรือน

๒.๒ สนับสนุน ส่งเสริมการทำเกษตรกรรมแบบผสมผสาน เกษตรทางเลือกและเกษตรอินทรีย์ รวมทั้ง ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้แก่เกษตรกร พัฒนาแหล่งน้ำสำหรับการเกษตร และการทำนา

๒.๓ ส่งเสริมอาชีพ พัฒนาฝีมือแรงงานให้กับประชาชน โดยยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ส่งเสริม ให้ประชาชนนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ให้เกิดประโยชน์ ตลอดจนจัดตั้งและพัฒนาสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่ง ผลิตภัณฑ์ (OTOP) เพื่อสร้างงาน สร้างรายได้ให้กับประชาชนในท้องถิ่น

๒.๔ ส่งเสริมความเข้มแข็งให้กลุ่มอาชีพ กลุ่มสตรี กลุ่มเด็กและกลุ่มเยาวชน

๒.๕ ส่งเสริมมุ่งเน้นการเรียนรู้และการถ่ายทอดเทคโนโลยีที่เหมาะสมกับพื้นที่ เพื่อยกระดับความรู้ ฝีมือและภูมิปัญญาท้องถิ่น ให้สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มของผลิตภัณฑ์ พร้อมทั้งส่งเสริม สนับสนุนการรวมกลุ่ม ของเกษตรกร เพื่อการผลิตและจำหน่าย

๓. นโยบายด้านส่งเสริมการท่องเที่ยว

ตำบลดงมะไฟมีสถานที่ท่องเที่ยวมากมาย มีทั้งสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติ มีวัดที่เป็นที่เคารพนับถือของประชาชน ตลอดจนมีวัฒนธรรมประเพณีที่หลากหลาย ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่จะต้องมีการส่งเสริมด้านการท่องเที่ยว ผมจึงมีนโยบายที่สนับสนุนและส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบบูรณาการ เพื่อเพิ่มและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้มีศักยภาพเพิ่มมากขึ้น เพื่อเป็นการสร้างอาชีพและรายได้ให้กับประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลดงมะไฟ ดังนี้

๓.๑ ปรับปรุง ซ่อมแซมเส้นทางคมนาคมเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยว ให้มีความสะดวกและปลอดภัยต่อนักท่องเที่ยว รวมทั้งการปลูกไม้ดอก ไม้ประดับให้สวยงาม

๓.๒ ส่งเสริม สนับสนุนการท่องเที่ยวรูปแบบต่างๆ เช่น การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ การท่องเที่ยวเชิงเกษตรกรรม ตลอดจนการท่องเที่ยวเชิงธรรมะ จัดกิจกรรมหมู่บ้านโฮมสเตย์ พร้อมทั้งส่งเสริมให้ชุมชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวของตำบล

๓.๓ จัดให้มีระบบข้อมูลด้านการท่องเที่ยวของตำบลดงมะไฟ พร้อมทั้งจัดเอกสาร แผ่นพับ เว็บไซต์ เพื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้ทั่วถึง

ประวัติความเป็นมาของหมู่บ้านในตำบลดงมะไฟ

บ้านดงมะไฟ หมู่ ๑

ความเป็นมา

เมื่อหลายร้อยปีที่ผ่านมา ชาวบ้านดงมะไฟได้อพยพย้ายถิ่นฐานมาจากประเทศลาว และได้ตั้งถิ่นฐานที่บ้านนาไซ (แต่เดิมบ้านนาไซคือหมู่บ้านที่อยู่ระหว่างบ้านนาแกและบ้านดงมะไฟ ปัจจุบันไม่มีแล้ว) ต่อมาเกิดโรคระบาด(อหิวาตกโรค) ผู้คนล้มตายเป็นจำนวนมาก ชาวบ้านจึงพากันอพยพย้ายลงมายังบ้านดงมะไฟในปัจจุบัน ซึ่งเป็นพื้นที่รายล้อมไปด้วยต้นมะไฟและต้นหมากแฉวง(ต้นคอแลน)จำนวนมาก และเป็นพื้นที่มีความอุดมสมบูรณ์ของพืชพันธุ์ อาหาร เนื่องจากมีหนองน้ำขนาดใหญ่ ซึ่งปัจจุบันคือหนองแวงชาวบ้านดงมะไฟจึงได้ตั้งหลักปักฐานที่นี้เป็นต้นมาและตั้งชื่อหมู่บ้านดงมะไฟตามชื่อต้นมะไฟที่มีจำนวนมากนั่นเอง

ชาติพันธุ์และภาษา

ชาวบ้านดงมะไฟเป็นกลุ่มชนเผ่าไทกะเลิง สืบเชื้อสายมาจากเมืองภูวานากะแดง ประเทศลาว

ภาษาพูด

ไทกะเลิง

ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี

ชาวบ้านดงมะไฟยังมีความเชื่อและนับถือผี จึงมีพิธีกรรมการเล่นผีหมอเป็นประจำทุกปี

(จัดขึ้นระหว่างเดือนมีนาคม – พฤษภาคม)

ประเพณีแห่น้ำแห่ไฟ (บุญชำระบ้าน) ประเพณีทอถักอินฮีสาน(ฮีตสิบสองครองสิบสี่)

สถานที่ท่องเที่ยว

วัดสว่างวัฒนา เป็นวัดที่มีความโดดเด่นด้านจิตรกรรม ประติมากรรมปูนปั้นทั้งดงาม พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ
พื้นบ้านที่รวบรวมสิ่งของโบราณต่างๆ ที่หายากในปัจจุบัน

หนองแขง เป็นหนองน้ำสาธารณะขนาดใหญ่ที่มีทัศนียภาพงดงาม

ผลิตภัณฑ์พื้นบ้าน (OTOP)

ผ้าทอพื้นบ้าน,เครื่องจักรสาน

บ้านโพนก้างปลา หมู่ ๒

ความเป็นมา

เมื่อประมาณ 200 ปีที่ผ่านมา บรรพบุรุษบ้านโพนก้างปลาได้อพยพย้ายถิ่นฐานมาจากประเทศลาว โดยพาชาวบ้านเดินทางและตั้งถิ่นฐานที่บ้านบึงผาแตก(บริเวณบึงผาแตกในปัจจุบัน) ต่อมาบ้านบึงผาแตกเกิดโรคระบาด (โรคหิวหวัด) นายแดง พรหมโคตรและนายเสรี คุณปัญญาจึงได้พาชาวบ้านจำนวนหนึ่งเดินทางออกมาเพื่อหนีโรคระบาด และได้มาตั้งถิ่นฐานพร้อมตั้งชื่อว่าบ้านนาก้างปลา เนื่องจากพื้นที่โดยรอบมีต้นก้างปลาเป็นจำนวนมาก ต่อมาบ้านโพนซึ่งเป็นหมู่บ้านที่อยู่พหุมาพร้อมกันและมีพื้นที่ใกล้เคียงกับบ้านก้างปลา ได้มารวมตัวกับบ้านนาก้างปลา จึงรวมกันเป็นบ้านโพนก้างปลาในปัจจุบัน คำว่า “โพนก้างปลา” จึงหมายถึงบ้านที่ตั้งอยู่ในที่สูงและมีต้นก้างปลาจำนวนมากนั่นเอง

ชาติพันธุ์และภาษา

ชาวบ้านโพนก้างปลาเป็นกลุ่มชนเผ่าไทญ้อ สืบเชื้อสายมาจากเมืองหงสา แขวงไชยบุรี ประเทศลาว

ภาษาพูด ภาษาไทญ้อ,ญ้อ

ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี

ชาวบ้านโพนก้างปลายังมีความเชื่อและนับถือผี จึงมีพิธีกรรมการเลี้ยงผีหมอเป็นประจำทุกปี

(จัดขึ้นระหว่างเดือนมีนาคม – พฤษภาคม)

ประเพณีแห่น้ำแห่ไฟ (บุญชำระบ้าน) ประเพณีท้องถิ่นอีสาน(ฮีตสิบสองครองสิบสี่)

สถานที่ท่องเที่ยว

โบสถ์มหาพิชัย สมัยทวารวดี ขุดค้นพบที่วัดป่าภูด่านจั่ว ปัจจุบันตั้งอยู่ ณ วัดศรีชุมพล บ้านโพน
ก้างปลา
วัดป่าภูด่านจั่ว

ผลิตภัณฑ์พื้นบ้าน (OTOP)

ผ้าทอพื้นบ้าน,เครื่องจักรสาน,กลุ่มเพาะเห็ด

บ้านดงขวาง หมู่ที่ ๓

ความเป็นมา

ชาวบ้านดงขวางสืบเชื้อสายและอพยพมาจากเมืองพึม แขวงสุวรรณเขต ประเทศลาว โดยบรรพบุรุษ
ได้อพยพตั้งบ้านเรือนถิ่นฐานครั้งแรกที่บ้านฮ้าง (บริเวณบ้านกกกอกตำบลจั่วตอน) ต่อมาเกิดโรคระบาด ผู้คน
ล้มตายจำนวนมาก นายจันทร์หล้า ตาเซียง ยายเร เป็นผู้นำชาวบ้านจำนวน 12 ครอบครัวอพยพออกมาเพื่อ
หนีโรคระบาด โดยเดินทางบุกป่ารกทึบ ดงหนามที่รกชัฏ เรื่อยมาจนถึงพื้นที่ตั้งบ้านดงขวางในปัจจุบัน เหตุที่ตั้ง
ชื่อว่า “ดงขวาง” สืบเนื่องจากการเดินทางที่ยากลำบากผ่านป่าดงที่รกทึบที่กีดขวางการเดินทางนั่นเอง

ชาติพันธุ์และภาษา

ชาวบ้านดงขวางเป็นกลุ่มชนเผ่าไทกะเลิง สืบเชื้อสายมาจากเมืองพึม ประเทศลาว

ภาษาพูด ภาษาไทกะเลิง

ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี

ชาวบ้านดงขวางยังมีความเชื่อและนับถือผี จึงมีพิธีกรรมการเลี้ยงผีหมอบเป็นประจำทุกปี

(จัดขึ้นระหว่างเดือนมีนาคม – พฤษภาคม)

ประเพณีบุญบั้งไฟ ประเพณีแห่น้ำแห่ไฟ (บุญชำระบ้าน) ประเพณีท้องถิ่นอีสาน(ฮีตสิบสองครองสิบสี่)

สถานที่ท่องเที่ยว

วัดสุวรรณมงคล ซึ่งเป็นที่ตั้งวิหารหลวงพ่อสุวรรณมงคล(พระพุทธรูปองค์ดำ) และศิวิลิ่งอันศักดิ์สิทธิ์

ผลิตภัณฑ์พื้นบ้าน (OTOP)

ผ้าทอพื้นบ้าน,เครื่องจักรสาน

บ้านนาแกหมู่ที่ ๔

ความเป็นมา

เมื่อหลายร้อยปีที่ผ่านมา บรรพบุรุษบ้านนาแกได้อพยพย้ายถิ่นฐานมาจากเมืองภูวานากะแตง ประเทศลาว เนื่องจากความแห้งแล้ง จึงได้พาชาวบ้านจำนวนหนึ่งอพยพและข้ามมาที่ฝั่งประเทศไทย บริเวณบ้านนาไฮ (แต่เดิมบ้านนาไฮคือหมู่บ้านที่อยู่ระหว่างบ้านนาแกกับแกและบ้านดงมะไฟ ปัจจุบันไม่มีแล้ว) ต่อมา บ้านนาไฮเกิดโรคระบาด (อหิวาตกโรค) ผู้คนล้มตายเป็นจำนวนมาก บรรพบุรุษชาวบ้านนาแกจึงพากันอพยพย้ายออกมา และพบพื้นที่ที่มีความอุดมสมบูรณ์ และมีต้นแกจำนวนมาก จึงได้เอาสถานที่นี้เป็นที่ตั้งของบ้านนาแก ซึ่งบ้านนาแก ก็หมายถึงพื้นที่ที่มีต้นแกจำนวนมาก

ชาติพันธุ์และภาษา

ชาวบ้านนาแกเป็นกลุ่มชนเผ่าไทญ้อ สืบเชื้อสายมาจากประเทศลาว

ภาษาพูด ภาษาไทญ้อ,ญ้อ

ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี

ชาวบ้านนาแกยังมีความเชื่อและนับถือผี จึงมีพิธีกรรมการเลี้ยงผีหมอเป็นประจำทุกปี

(จัดขึ้นระหว่างเดือนมีนาคม – พฤษภาคม)

ประเพณีแห่น้ำแห่ไฟ (บุญชำระบ้าน) ประเพณีทอถิ่นอีสาน(ฮีตสิบสองครองสิบสี่)

สถานที่ท่องเที่ยว

วัดสอนประชาราม

หนองนางต้น

ผลิตภัณฑ์พื้นบ้าน (OTOP)

ขนมไทยโบราณ, ผ้าทอพื้นบ้าน, เครื่องนุ่งห่ม สิ่งทอ

บ้านนาทับแก้ม หมู่ที่ ๕

ความเป็นมา

เมื่อประมาณ 300 ปีที่ผ่านมา บรรพบุรุษบ้านนาทับแก้มได้อพยพย้ายถิ่นฐานจากเมืองภูวานากะแดงฝั่งซ้ายประเทศลาวเข้ามาตั้งถิ่นฐานในฝั่งไทย โดยตั้งบ้านเรือนที่บ้านโพนสว่าง (เดิมหมู่บ้านโพนสว่างอยู่ติดกับบ้านเหล่านกยูง ปัจจุบันไม่มีแล้ว) ต่อมาเกิดปัญหาสัตว์ป่าได้เข้ามาทำร้ายและกัดกินพืชไร่ของชาวบ้านจนเกิดความเสียหาย ชาวบ้านจึงได้พากันย้ายถิ่นฐานอีกครั้งมาตั้งอยู่พื้นที่ราบ ที่มีความอุดมสมบูรณ์ของป่าไม้ ชาวบ้านจึงไม่อพยพย้ายถิ่นฐานหรืออยู่ห่างไกลจากถิ่นนี้ ชาวบ้านจึงพากันเรียกชาวบ้านนาทับแก้ม ว่า เหมือนกับแก้มเฝ้าโก้น (ตุ๊กแกอยู่ในโพรง) และได้นำมาตั้งชื่อว่า บ้านนาทับแก้ม ตามความหมายเหมือนตุ๊กแกที่อยู่ในโพรงไม้ไปไหน

ชาติพันธุ์และภาษา

ชาวบ้านนาทับแก้มเป็นกลุ่มชนเผ่าไทกะเลิง, ภูไท สืบเชื้อสายมาจากเมืองภูวานากะแดง ประเทศลาว

ภาษาพูด ภาษาไทกะเลิง, ภาษาภูไท

ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี

ชาวบ้านนาทับแก้มยังมีความเชื่อและนับถือผี จึงมีพิธีกรรมการเลี้ยงผีหมอเป็นประจำทุกปี

(จัดขึ้นระหว่างเดือนมีนาคม – พฤษภาคม)

ประเพณีบุญผะเหวด ประเพณีแห่น้ำแห่ไฟ (บุญชำระบ้าน) ประเพณีท้องถิ่นอีสาน (ฮีตสิบสองคองสิบสี่)

สถานที่ท่องเที่ยว

ศูนย์การเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง นายเศรษฐี ลีทนทา

สำนักสงฆ์ด้านหินคำเป็นลานหินกว้างที่มีพืชพันธุ์ดอกไม้ป่าที่หายาก

บุคคลในภาพ “ย้อนรอยเท้าพ่อ ร.๙” นางไกรสร ลีทนทาและนางอุษา ดากาวงค์

ผลิตภัณฑ์พื้นบ้าน (OTOP)

พานบายศรี ชันหมากเบ็ง,ผ้าขาวม้า,เครื่องจักรสาน

บ้านเหล่านกยูง หมู่ที่ ๖

ความเป็นมา

บรรพบุรุษชาวบ้านเหล่านกยูงได้อพยพมาจากเมืองภูวานากะแดง ประเทศลาว เข้ามาตั้งถิ่นฐานในฝั่งไทย โดยตั้งถิ่นฐานบ้านเรือนครั้งแรกที่บ้านหนองโดน (ปัจจุบันคือบ้านดงน้อย) ต่อมาบ้านหนองโดนได้เกิดภาวะแล้ง ขาดแคลนน้ำในการอุปโภคบริโภค ชาวบ้านจำนวนหนึ่งจึงได้อพยพย้ายออกมาตั้งถิ่นฐานบ้านเรือนในพื้นที่ไม่ไกลจากที่เดิมมากนัก และเป็นพื้นที่ที่อุดมสมบูรณ์ด้วยป่าไม้ แหล่งน้ำ ชาวบ้านเหล่านกยูงจึงได้ตั้งบ้านเรือนอยู่ในบริเวณนี้ เนื่องจากสภาพพื้นที่ที่มีความอุดมสมบูรณ์นั่นเอง จึงมีนกยูงจำนวนมากได้ลงมากินพืชพันธุ์ที่ชาวบ้านปลูกไว้เสมอ ชาวบ้านจึงได้ตั้งชื่อว่า “บ้านเหล่านกยูง”ตามจำนวนนกยูงที่นับไม่ถ้วน

ชาติพันธุ์และภาษา

ชาวบ้านเหล่านกยูงเป็นกลุ่มชนเผ่าภูไท,โล้ สืบเชื้อสายมาจากเมืองภูวานากะแดง ประเทศลาว

ภาษาพูดภาษาภูไท,ภาษาโล้

ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี

ชาวบ้านเหล่านกยูงยังมีความเชื่อและนับถือผี จึงมีพิธีกรรมการเลี้ยงผีหมอบเป็นประจำทุกปี

(จัดขึ้นระหว่างเดือนมีนาคม – พฤษภาคม)

ประเพณีแห่น้ำแห่ไฟ (บุญชำระบ้าน) ประเพณีทอถิ่นอีสาน (ฮีตสิบสองครองสิบสี่)

สถานที่ท่องเที่ยว

อ่างเก็บน้ำห้วยปู้ ในพระราชดำริ

ถ้ำดินสอ

สำนักสงฆ์ภูด่านบกเป็นลานหินกว้างที่มีพืชพันธุ์ดอกไม้ป่าที่หายาก

ศูนย์การเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง นายขวัญใจ แก้วหาวงค์

ผลิตภัณฑ์พื้นบ้าน (OTOP)

ผ้าทอพื้นบ้าน,เครื่องจักรสาน,กลุ่มผลิตหน่อไม้แป้น

บ้านหนองไผ่ หมู่ที่ ๗

ความเป็นมา

เดิมชาวบ้านหนองไผ่ได้ตั้งถิ่นฐานอยู่บ้านศรีศอกทอง แขวงเมืองมหาชัย ประเทศลาว จนกระทั่ง พ.ศ. 2213 บ้านศรีศอกทอง เกิดความแห้งแล้ง ทำมาหากินลำบาก บรรพบุรุษชาวบ้านหนองไผ่ จึงได้อพยพย้ายมาฝั่งประเทศไทย โดยการนำของนายหนู นางมา และครอบครัวอีก 5 ครอบครัว ได้พากันเดินทางเร่ร่อนมาจนมาพบพื้นที่อันอุดมสมบูรณ์ มีหนองน้ำขนาดใหญ่ที่แวดล้อมไปด้วยกอไผ่ จึงพากันตั้งหลักปักฐานในที่แห่งนี้และเรียกชื่อว่า “บ้านหนองไผ่”ตามสิ่งที่พบคือหนองน้ำที่แวดล้อมด้วยกอไผ่

ชาติพันธุ์และภาษา

ชาวบ้านหนองไผ่เป็นกลุ่มชนเผ่าภูไท สืบเชื้อสายมาจากเมืองภูวานากะแดง ประเทศลาว

ภาษาพูด ภาษาภูไท

ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี

ชาวบ้านหนองไผ่ยังมีความเชื่อและนับถือผี จึงมีพิธีกรรมการเลี้ยงผีหมอเป็นประจำทุกปี (จัดขึ้นระหว่างเดือนมีนาคม – พฤษภาคม)
ประเพณีลอยกระทง ประเพณีท้องถิ่นอีสาน(ฮีตสิบสองคองสิบสี่)

สถานที่ท่องเที่ยว

ใบเสมาหินทรายโบราณ เป็นโบราณวัตถุสมัยทวารวดี ราวพุทธศตวรรษที่ 14-16
ลึมน้ำโบราณ ตั้งอยู่กลางหนองน้ำ วัดบ้านหนองไผ่
ศูนย์การเรียนรู้การปลูกหม่อน โรงเรียนบ้านหนองไผ่

ผลิตภัณฑ์พื้นบ้าน (OTOP)

กลุ่มผลิตภัณฑ์แปรรูปข้าวฮาง,ผลิตภัณฑ์แปรรูปจากต้นหม่อน,กลุ่มผ้าทอพื้นเมือง,กลุ่มเครื่องจักรสาน

บ้านโพนแดง หมู่ที่ ๘

ความเป็นมา

เมื่อปี พ.ศ.2350 บรรพบุรุษชาวบ้านโพนแดงได้อพยพย้ายถิ่นฐานมาจากเมืองภูวานากะแดง ประเทศลาว ข้ามฝั่งมาประเทศไทย เนื่องจากเกิดความแห้งแล้ง ทำมาหากินลำบาก ในครั้งนั้นได้อพยพมาพร้อมกับชาวบ้านหนองไผ่ โดยการนำของนายหนู นางมา ต่อมาครอบครัวอีก 5 ครอบครัว (ไม่ทราบชื่อ) ที่อพยพมาพร้อมกัน ได้แยกตัวออกมาตั้งถิ่นฐานบ้านเรือนที่บริเวณหนองน้ำขนาดใหญ่ (หนองปลากระเดียดในปัจจุบัน) และได้ตั้งชื่อหมู่บ้านว่า “บ้านโพนแดง” เนื่องจากบริเวณพื้นที่ตั้งมีลักษณะเป็นเนินสูง และเมื่อถึงวันเพ็ญขึ้น 15 ค่ำ,วันสงกรานต์ จะมีน้ำสีแดงขุ่นไหลลงมาจากเนินสูง ชาวบ้านจึงได้ตั้งชื่อว่า บ้านโพนแดง จนถึงปัจจุบัน

ชาติพันธุ์และภาษา

ชาวบ้านโพนแดงเป็นกลุ่มชนเผ่าภูไท สืบเชื้อสายมาจากเมืองภูวานากะแดง ประเทศลาว

ภาษาพูด ภาษาภูไท

ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี

ชาวบ้านโพนแดงยังมีความเชื่อและนับถือผี จึงมีพิธีกรรมการเลี้ยงผีหมอเป็นประจำทุกปี

(จัดขึ้นระหว่างเดือนมีนาคม – พฤษภาคม)

ประเพณีสงกรานต์ ประเพณีแห่น้ำแห่ไฟ (บุญชำระบ้าน)ประเพณีทอถิ่นอีสาน(ฮีตสิบสองคองสิบสี่)

สถานที่ท่องเที่ยว

สินน้ำโบราณ ตั้งอยู่กลางหนองปลาเกะเค็ด
เรือขุดไม้ตะเคียนโบราณ สมัยรัตนโกสินทร์
สวนป่าสมุนไพรดอนปู่ตา

ผลิตภัณฑ์พื้นบ้าน (OTOP)

ผ้าทอพื้นเมือง,เครื่องจักรสาน

บ้านดงน้อยหมู่ที่ ๙

ความเป็นมา

บ้านดงน้อยในอดีตมีชื่อว่า บ้านหนองโดน โดยบรรพบุรุษชาวบ้านดงน้อยได้อพยพมาจากเมืองภูวานากะแตง ประเทศลาว เข้ามาตั้งถิ่นฐานในประเทศไทย โดยตั้งถิ่นฐานบ้านเรือนครั้งแรกที่บ้านหนองโดน (ปัจจุบันคือพื้นที่บริเวณอ่างเก็บน้ำห้วยเรือ) ต่อมาในปี พ.ศ. 2489 บ้านหนองโดนได้เกิดภาวะแห้งแล้ง ขาดแคลนน้ำในการอุปโภคบริโภค นายทองใบ อ่อนจงไกรจึงได้นำชาวบ้านอพยพย้ายออกมาตั้งถิ่นฐานบ้านเรือนในพื้นที่ใหม่ไกลจากที่เดิมมากนัก ซึ่งก็คือบ้านดงน้อยในปัจจุบัน

ชาติพันธุ์และภาษา

ชาวบ้านดงน้อยเป็นกลุ่มชนเผ่าไทลาว สืบเชื้อสายมาจากเมืองภูวานากะแตง ประเทศลาว

ภาษาพูดภาษาลาว

ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี

ชาวบ้านดงน้อยยังมีความเชื่อและนับถือผี จึงมีพิธีกรรมการเล่นผีหมอเป็นประจำทุกปี (จัดขึ้นระหว่างเดือนมีนาคม – พฤษภาคม)
ประเพณีแห่น้ำแห่ไฟ (บุญข้าะบ้าน) ประเพณีทอถิ่นอีสาน(ฮีตสิบสองคองสิบสี่)

สถานที่ท่องเที่ยว

วัดถ้ำผาแต่น
สำนักสงฆ์รอยพระพุทธรูป
อ่างเก็บน้ำห้วยเรือ
ศาลาตามรอยเท้าพ่อ (นายสอน ดวงปากดี)
ศูนย์การเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง นางอำนวย ดากาวงค์
เส้นทางศึกษาธรรมชาติภูผาแต่น

ผลิตภัณฑ์พื้นบ้าน (OTOP)

ผ้าทอพื้นเมือง, เครื่องจักรสาน, พืช ผัก ปลอดภัยสารพิษ

บ้านโนนสมบูรณ์ หมู่ ๑๐

ความเป็นมา

ในอดีตชาวบ้านโนนสมบูรณ์ได้อาศัยอยู่ในบ้านโนนกำงปลา เนื่องจากความแออัดของพื้นที่ ในปีพ.ศ. 2525 ทิดคมจึงได้ย้ายครอบครัวของตนเองออกมาตั้งบ้านเรือนที่คุ้มบ้านดง ต่อมาครอบครัวนายสม นายโพธิ์ และอีกหลายครอบครัวได้ย้ายออกมาตั้งบ้านเรือนที่บ้านโนน ส่งผลให้เกิดการขยายตัวของครัวเรือนมากขึ้น ต่อมาจึงได้ตั้งหมู่บ้านขึ้นใหม่ ชื่อ บ้านโนนสมบูรณ์ในปัจจุบัน

ชาติพันธุ์และภาษา

ชาวบ้านโนนสมบูรณ์เป็นกลุ่มชนเผ่าไทญ้อ สืบเชื้อสายมาจากเมืองหงสา แขวงไชยบุรี ประเทศลาว

ภาษาพูด ภาษาไทญ้อ, ญ้อ

ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี

ชาวบ้านโนนสมบูรณ์ยังมีความเชื่อและนับถือผี จึงมีพิธีกรรมการเลี้ยงผีหมอเป็นประจำทุกปี (จัดขึ้นระหว่างเดือนมีนาคม – พฤษภาคม)
ประเพณีแห่น้ำแห่ไฟ (บุญชำระบ้าน) ประเพณีท้องถิ่นอีสาน (ฮีตสิบสองคองสิบสี่)

สถานที่ท่องเที่ยว

บึงผาแตก

ศูนย์การเรียนรู้เกษตรทฤษฎีใหม่ นายสมบัติ ชันทีท้าว

กลุ่มเพาะเห็ด

ผลิตภัณฑ์พื้นบ้าน (OTOP)

ผ้าทอพื้นเมือง,เครื่องจักรสาน,พืช ผักปลอดสารพิษ ,กลุ่มเพาะเห็ด

บ้านดงมะไฟประชาพัฒนา หมู่ ๑๑

ความเป็นมา

เมื่อหลายร้อยปีที่ผ่านมา ชาวบ้านดงมะไฟได้อพยพย้ายถิ่นฐานมาจากประเทศลาว และได้ตั้งถิ่นฐานที่บ้านนาไซ (แต่เดิมบ้านนาไซคือหมู่บ้านที่อยู่ระหว่างบ้านนาทับแก้และบ้านดงมะไฟ ปัจจุบันไม่มีแล้ว) ต่อมาเกิดโรคระบาด (อหิวาตกโรค) ผู้คนล้มตายเป็นจำนวนมาก ชาวบ้านจึงพากันอพยพย้ายลงมายังบ้านดงมะไฟในปัจจุบัน ซึ่งเป็นพื้นที่รายล้อมไปด้วยต้นมะไฟและต้นหมากเงา(ต้นคอแลน)จำนวนมาก และเป็นพื้นที่มีความอุดมสมบูรณ์ของพืชพันธุ์ อาหาร เนื่องจากมีหนองน้ำขนาดใหญ่ ซึ่งปัจจุบันคือหนองแขว ชาวบ้านดงมะไฟจึงได้ตั้งหลักปักฐานที่นี้เป็นต้นมาและตั้งชื่อหมู่บ้านดงมะไฟตามชื่อต้นมะไฟที่มีจำนวนมาก และเนื่องจากจำนวนประชากรของบ้านดงมะไฟที่มีจำนวนมากนั่นเอง ในปี 2535 บ้านดงมะไฟประชาพัฒนาจึงได้แยกเขตพื้นที่การปกครองออกจากบ้านดงมะไฟและตั้งชื่อว่า “บ้านดงมะไฟประชาพัฒนา” โดยหมายความว่าหมู่บ้านที่ประชาชนมีความรัก สามัคคีมุ่งมั่นในการพัฒนาบ้านเมืองนั่นเอง

ชาติพันธุ์และภาษา

ชาวบ้านดงมะไฟประชาพัฒนาเป็นกลุ่มชนเผ่าไทกะเลิง สืบเชื้อสายมาจากประเทศลาว

ภาษาพูด ภาษาไทกะเลิง

ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี

ชาวบ้านดงมะไฟประชาพัฒนายังมีความเชื่อและนับถือผี จึงมีพิธีกรรมการเลี้ยงผีหมอเป็นประจำทุกปี
(จัดขึ้นระหว่างเดือนมีนาคม – พฤษภาคม)
ประเพณีสงกรานต์ประเพณีท้องถิ่นอีสาน(ฮีตสิบสองคองสิบสี่)

สถานที่ท่องเที่ยว

ต้นยางใหญ่ อายุมากกว่า 700 ปี

ผลิตภัณฑ์พื้นบ้าน (OTOP)

ผ้าทอพื้นเมือง,เครื่องจักรสาน,เสื่อกก

บ้านหนองไผ่ หมู่ที่ ๑๒

ความเป็นมา

เมื่อย้อนอดีตความเป็นมาเดิมทีชาวบ้านหนองไผ่ได้ตั้งถิ่นฐานอยู่บ้านศรีศอกทอง แขวงเมืองมหาชัย ประเทศลาว จนกระทั่ง พ.ศ. 2213 บ้านศรีศอกทอง เกิดความแห้งแล้ง ทำมาหากินลำบาก บรรพบุรุษชาวบ้านหนองไผ่ จึงได้อพยพย้ายมาฝั่งประเทศไทย โดยการนำของนายหมู นางมา และครอบครัวอีก 5 ครอบครัว ได้พากันเดินทางเรื่อยมาจนมาพบพื้นที่อันอุดมสมบูรณ์ มีหนองน้ำขนาดใหญ่ที่แวดล้อมไปด้วยกอไผ่ จึงพากันตั้งหลักปักฐาน ณ ที่แห่งนี้และเรียกชื่อว่า “บ้านหนองไผ่”ตามสิ่งทีพบคือหนองน้ำที่แวดล้อมด้วยกอไผ่ และในปี พ.ศ. 2547 บ้านหนองไผ่ หมู่ที่ 12 ก็ได้แยกเขตพื้นที่การปกครองออกจากบ้านหนองไผ่ หมู่ที่ 7

ชาติพันธุ์และภาษา

ชาวบ้านหนองไผ่เป็นกลุ่มชนเผ่าภูไท สืบเชื้อสายมาจากเมืองภูวานากะแดง ประเทศลาว

ภาษาพูด ภาษาภูไท

ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี

ชาวบ้านหนองไผ่ยังมีความเชื่อและนับถือผี จึงมีพิธีกรรมการเลี้ยงผีหมอเป็นประจำทุกปี
(จัดขึ้นระหว่างเดือนมีนาคม – พฤษภาคม)

ประเพณีลอยกระทง ประเพณีท้องถิ่นอีสาน(ฮีตสิบสองครองสิบสี่)

สถานที่ท่องเที่ยว

วัดป่าหนองไผ่

อ่างเก็บน้ำภูค่านบ่วง

เส้นทางศึกษาธรรมชาติ ผาต่านงอย

กลุ่มอาชีพผลิตภัณฑ์แปรรูปข้าวฮาง,กลุ่มอาชีพการทำเส้นไหม

ผลิตภัณฑ์พื้นบ้าน (OTOP)

ผ้าทอพื้นเมือง,เครื่องจักรสาน,ผลิตภัณฑ์แปรรูปข้าวฮางอก

บทที่ ๓

การวิเคราะห์ปัจจัยแวดล้อมของการท่องเที่ยวภายในตำบลดงมะไฟ และประเด็นสำคัญต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวไทย

องค์การบริหารส่วนตำบลดงมะไฟในฐานะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีความใกล้ชิดกับประชาชนในพื้นที่ตำบลดงมะไฟมีหน้าที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวในตำบล และเกิดการพัฒนากลุ่มผู้นำชุมชนด้านการท่องเที่ยว และกลุ่มแกนนำในด้านอาชีพและที่มีศักยภาพด้านการจัดการท่องเที่ยวในตำบล ให้มีวิสัยทัศน์ มีความรู้ ก่อให้เกิดความร่วมมือในการจัดการท่องเที่ยว การวางแผนกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ และเชิงวัฒนธรรม สร้างและเชื่อมโยงเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวโดยชุมชนในพื้นที่ตำบลดงมะไฟต่อไป

เพื่อให้การท่องเที่ยวตำบลดงมะไฟปรับตัวทันกับสถานการณ์ต่างๆเกิดการเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน องค์การบริหารส่วนตำบลดงมะไฟจึงได้จัดทำแผนส่งเสริมการท่องเที่ยวตำบลดงมะไฟ พ.ศ. ๒๕๕๙-๒๕๖๒ ขึ้นเพื่อเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะใช้เป็นกรอบทิศทางในการท่องเที่ยวภายในตำบลดงมะไฟ สามารถนำกลยุทธ์ไปแปลงเป็นนโยบายและแผนปฏิบัติการในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างถูกต้องเหมาะสมโดยเน้นกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนเพื่อให้ภาคประชาชน เอกชนและชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัด

ระเบียบแหล่งท่องเที่ยวไม่ให้อยู่ในสภาพเสื่อมโทรมหรือถูกทำลายเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมทั้งการเป็นเจ้าบ้านที่ดีมีระบบสาธารณูปโภคและสิ่งอำนวยความสะดวกในปริมาณที่เหมาะสมสะดวกและบริการที่มีคุณภาพเป็นต้น

จากสถานการณ์และปัจจัยแวดล้อมด้านการท่องเที่ยวมีส่วนสำคัญต่อการพัฒนาศักยภาพด้านการท่องเที่ยวภายในตำบลดงมะไฟ สามารถวิเคราะห์ปัจจัยแวดล้อมของการท่องเที่ยวตำบลดงมะไฟและสามารถสรุปปัจจัยที่เป็นจุดแข็งจุดอ่อนโอกาสและอุปสรรคและวิเคราะห์ประเด็นสำคัญต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวดังนี้

๓.๑ การวิเคราะห์ปัจจัยแวดล้อม

จุดแข็ง

- ๑) นโยบายของผู้บริหารให้ความสำคัญกับการท่องเที่ยวและเศรษฐกิจสร้างสรรค์ด้านการท่องเที่ยวโดยกำหนดไว้ในแผนพัฒนาสามปี องค์การบริหารส่วนตำบลดงมะไฟ
- ๒) ทำเลที่ตั้ง สภาพภูมิประเทศเหมาะแก่การเป็นจุดศูนย์กลางเชื่อมโยงเส้นทางท่องเที่ยว โดยมีเส้นทางหลักผ่านตำบลสู่อำเภอต่างย่อยและอำเภอเมืองสกลนคร
- ๓) มีทุนทางสังคมและวัฒนธรรมที่หลากหลายทางชาติพันธุ์ ได้แก่ ประวัติศาสตร์การตั้งถิ่นฐาน ประเพณี ภาษา ศิลปกรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นวัดวาอารามศูนย์การเรียนรู้ชุมชน
- ๔) มีการรวมกลุ่มโดยมีโครงสร้างกลุ่มในลักษณะเครือข่ายหลายกลุ่ม
- ๕) พื้นที่เหมาะสมกับการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
- ๖) ทรัพยากรป่าไม้มีความอุดมสมบูรณ์ และมีการรักษาต้นน้ำ เนื่องจากมีป่าสงวน

จุดอ่อน

- ๑) การรวมกลุ่มองค์กรอาชีพในพื้นที่ ขาดความเข้มแข็ง คณะกรรมการกลุ่มขาดการบริหารจัดการกลุ่มอย่างต่อเนื่อง
- ๒) ขาดการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวเนื่องกับกิจกรรมต่างๆของอบต.อย่างต่อเนื่องและไม่ดึงดูดความสนใจ ในการเข้าร่วมกิจกรรมของประชาชน
- ๓) ขาดระบบการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวที่มีประสิทธิภาพ ขาดการเชื่อมโยงการจัดการท่องเที่ยวภายในและประสานการจัดการท่องเที่ยวเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวใกล้เคียง
- ๔) ขาดการสร้างเอกลักษณ์ผลิตภัณฑ์ชุมชนให้มีคุณภาพ ได้มาตรฐานและติดตลาด
- ๕) บุคลากรในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขาดทักษะและความรู้ในการจัดการท่องเที่ยว
- ๖) ประชาชนในตำบลไม่เห็นความสำคัญของการท่องเที่ยวและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

โอกาส

- ๑) พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา(๔) ๑๖ กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ในท้องถิ่น โดยที่หน่วยงานราชการส่วนกลางและส่วนภูมิภาคส่งเสริมและสนับสนุนการถ่ายโอนภารกิจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามแผนการกระจายอำนาจ
- ๒) โครงการสนับสนุนการพัฒนาเชิงพื้นที่รองรับเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ ส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาหลายด้านตามมา เช่น โครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค เศรษฐกิจและสังคม เพื่อบริการการค้าการลงทุน และการท่องเที่ยว
- ๓) มีศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวในตลาดเฉพาะ เช่น การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ การท่องเที่ยว Home Stay การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ การท่องเที่ยวเพื่อการศึกษาเรียนรู้
- ๔) พื้นที่ในเขตตำบลมีถนนเส้นทางหลวงแผ่นดิน ตัดผ่านไปยังอำเภอต่างอย อำเภอเมืองสกลนคร สามารถรองรับนักท่องเที่ยวจากจังหวัดใกล้เคียง
- ๕) มีโครงการตามแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียง อาทิ ศูนย์การเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงนายขวัญใจ แก้วหวางค์ ศูนย์การเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงนางอำนวย ดากาวงค์ ศูนย์การเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง นายสมบัติ ชันทีท้าว บ้านโนนสมบูรณ์, กลุ่มผู้ผลิตยางพารา บ้านโนนสมบูรณ์ หมู่ที่ ๑๐ ที่สามารถส่งเสริมและต่อยอดเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรกรรมได้
- ๖) มีบุคคลในภาพ ที่ในหลวงรัชกาลที่ ๙ ครั้งหนึ่งเคยเสด็จมา คือ นายสอน ดวงปากดี ราษฎรบ้านดงน้อย นายกาวน ไกยะสา อดีตผู้ใหญ่บ้านดงน้อย หมู่ ๙
- ๗) มีแหล่งโบราณคดีที่สำคัญ อาทิ ใบเสมาโบราณ บ้านโพนก้างปลาและบ้านหนองไผ่ หมู่ ๗ ,ลึมน้ำไม้โบราณ บ้านหนองไผ่ และบ้านโพนแดง ,พระพุทธรูปองค์ดำ บ้านดงขวางหมู่ ๓,เรือไม้ชุดโบราณ บ้านโพนแดง หมู่ ๘
- ๘) มีแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เช่น ต้นยางใหญ่ อายุ ๑,๐๐๐ กว่าปี ขนาด ๑๑ คนโอบ ของบ้านดงมะไฟ หมู่ ๑๑ ,อ่างเก็บน้ำห้วยเรือ บ้านดงน้อย ,อ่างเก็บน้ำห้วยปู่ บ้านเหล่านกยูง,อ่างเก็บน้ำห้วยด่านบ่วง, ถ้ำยานาง,ถ้ำดินสอ,เส้นทางศึกษาธรรมชาติผาด่านงอย
- ๙) มีแหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมะ ได้แก่ วัดป่าหนองไผ่ , วัดถ้ำผาแต่น,วัดสอนประชาราม บ้านนาแก,วัดสว่างวัฒนา บ้านดงมะไฟ หมู่ ๑

อุปสรรค

- ๑).จากการพัฒนาด้านการค้าการท่องเที่ยวที่ขยายตัวเพิ่มขึ้น จึงเกิดขยะในครัวเรือน ร้านค้า ร้านอาหารที่มีปริมาณเพิ่มขึ้นทุกวัน ทำให้ไม่สามารถกำจัดขยะมูลฝอยได้ทันและหมดไปได้ จึงเกิดปัญหามลพิษจากขยะขึ้น

- ๒). ตำบลดงมะไฟเป็นพื้นที่พัฒนาการค้าและการท่องเที่ยว ทำให้ประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพค้าขาย และทำให้มีเรื่องของธุรกิจและผลประโยชน์ทางการค้าเข้ามาเป็นปัจจัยแฝงเปลี่ยนทัศนคติของประชาชนให้เกิดความเห็นแก่ตัว และมุ่งในการใช้ชีวิตแบบทุนนิยมมากขึ้น
- ๓) การดำเนินการตามนโยบายของรัฐบาลความต่อเนื่อง รวมทั้งขาดการสนับสนุนงบประมาณในโครงการเกินศักยภาพขององค์การบริหารส่วนตำบล ผลจากความไม่มั่นคงทางการเมือง
- ๔) สภาพพื้นที่ของบ้านดงน้อยมีสภาพที่คับแคบ ถนนหนทางมีขนาดสองเลน รถขนาดใหญ่เข้ามาลำบาก
- ๕) ไม่มีจุดเปลี่ยนถ่ายนักท่องเที่ยว และลานจอดรถไม่เพียงพอสำหรับจำนวนรถนักท่องเที่ยว

บทที่ ๔

ยุทธศาสตร์พัฒนาการท่องเที่ยวตำบลดงมะไฟ

การแข่งขันในภาคอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวมีแนวโน้มการแข่งขันที่รุนแรงมากขึ้นทุกประเทศ ต่างก็ให้ความสำคัญกับการลงทุนและพัฒนาด้านการท่องเที่ยวเพื่อสร้างรายได้ให้ประเทศ ประกอบกับบริบทที่เปลี่ยนไปทั้งสถานการณ์และปัจจัยเสี่ยงด้านการท่องเที่ยวที่นับวันจะมีการเปลี่ยนแปลงเร็วขึ้น จึงมีความจำเป็นต้องแสวงหาแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวไทย โดยกำหนดวิสัยทัศน์ เป้าประสงค์ พันธกิจและยุทธศาสตร์การพัฒนาดังนี้

วิสัยทัศน์

“การท่องเที่ยวที่เข้มแข็ง ชุมชนต้องมีส่วนร่วม สู่การจัดการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน”

เป้าประสงค์

- ๑) ชีตความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวของตำบลดงมะไฟเพิ่มขึ้น
- ๒) รายได้จากการท่องเที่ยวของตำบลดงมะไฟเพิ่มขึ้นโดยเน้นการพัฒนากิจกรรมที่สร้างมูลค่าและคุณค่า

- ๓) สร้างรายได้และกระจายรายได้โดยคำนึงถึงความสมดุลและยั่งยืน

เป้าหมาย

- ๑) อันดับขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวของตำบลดงมะไฟเพิ่มขึ้น
- ๒) รายได้จากการท่องเที่ยวของตำบลเพิ่มขึ้น
- ๓) ประชาชนมีรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น

พันธกิจ

พัฒนาการท่องเที่ยวในท้องถิ่นให้เป็นการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่ยั่งยืน

๑. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยวตลอดจนปัจจัยสนับสนุนด้านการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพและมาตรฐาน
๒. เตรียมความพร้อมของภาคบริการและปัจจัยสนับสนุนการท่องเที่ยวให้มีความพร้อมในการรองรับการเปลี่ยนแปลง
๓. สร้างความเชื่อมั่นและส่งเสริมการท่องเที่ยวให้สามารถสร้างรายได้ให้แก่ตำบล
๔. บูรณาการงานด้านการท่องเที่ยวให้มีเอกภาพลดความซ้ำซ้อนของภารกิจ สร้างกลไกในการสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยวและการบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน

ยุทธศาสตร์

เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ วัตถุประสงค์ และเป้าประสงค์ของแผนพัฒนาการท่องเที่ยวตำบลดงมะไฟ พ.ศ.

๒๕๕๙-๒๕๖๒ จึงได้กำหนดยุทธศาสตร์ออกเป็น ๕ ยุทธศาสตร์ดังนี้

- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยว
- ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวให้เกิดความยั่งยืน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาสินค้าบริการและปัจจัยสนับสนุนการท่องเที่ยว
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การสร้างความเชื่อมั่นและส่งเสริมการท่องเที่ยว
- ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคประชาชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยว

การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยวมีส่วนสำคัญในการแก้ไขปัญหาและข้อจำกัดในด้านการท่องเที่ยวที่อาจส่งผลให้ศักยภาพการท่องเที่ยวลดลง โครงสร้างพื้นฐานเหล่านี้ได้แก่ ภายในแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ตำบลที่เชื่อมโยงการท่องเที่ยวใกล้เคียงและรวมถึงสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐานที่อาจเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวไทยโดยมีแนวทางในการพัฒนาดังนี้

๑.๑ พัฒนาและปรับปรุงถนนเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว

แนวทางการดำเนินการ

๑.๑.๑ พัฒนากันเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวภายในตำบลดงมะไฟและระหว่างตำบลเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวโดยให้มีความรวดเร็วปลอดภัย สะอาดและมีมาตรฐานสากล

๑.๑.๒ ปรับปรุงป้ายบอกทางแหล่งท่องเที่ยว ป้ายสื่อความหมายให้ครอบคลุมแหล่งท่องเที่ยวทั้งหมดภายในตำบลให้เป็นไปตามหลักสากล

๑.๒ พัฒนาและปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยว

แนวทางการดำเนินการ

๑.๒.๑ พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยวโดยการปรับปรุงภูมิทัศน์ ลานจอดรถ ป้ายสื่อความหมาย ทางลาด ศูนย์ข้อมูลท่องเที่ยว ห้องน้ำ รวมถึงสิ่งอำนวยความสะดวก สำหรับคนพิการและผู้สูงอายุให้ได้มาตรฐานตามหลักสากลและสนับสนุนให้คนในชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว

๑.๒.๒ ประสานบริษัทที่ให้บริการด้านการสื่อสารโทรคมนาคมระบบติดตั้งเสากระจายสัญญาณให้ครอบคลุมพื้นที่ท่องเที่ยว

๑.๒.๓ พัฒนาศูนย์ข้อมูลท่องเที่ยว ด้านการท่องเที่ยวและอำนวยความสะดวกแบบครบวงจรเบ็ดเสร็จที่สามารถสอบถามข้อมูลการท่องเที่ยว ประสานแก้ไขความเดือดร้อน ช่วยเหลือกรณีเกิดเหตุฉุกเฉินได้สะดวกรวดเร็ว

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวให้เกิดความยั่งยืน

การขยายตัวของการท่องเที่ยวโดยเน้นปริมาณนักท่องเที่ยวหรือการแสวงหารายได้จากการท่องเที่ยว ในขณะที่การรองรับขยายไปไม่ทัน ทำให้แหล่งท่องเที่ยวของไทยมีความเสื่อมโทรม การพัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวให้เกิดความยั่งยืนจึงมีความสำคัญกับการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวอย่างมีทิศทางไม่ทำลายทรัพยากรธรรมชาติ วัฒนธรรม โดยคำนึงถึงขีดความสามารถในการรองรับของแหล่งท่องเที่ยวเพื่อป้องกันการใช้ประโยชน์มากเกินไป การกำหนดมาตรการในการแก้ไขกฎระเบียบและข้อบังคับต่างๆ ให้การท่องเที่ยวของไทยสามารถมีศักยภาพในการรองรับนักท่องเที่ยว

๒.๑ พัฒนาระดับคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวใหม่ในเชิงกลุ่มพื้นที่ที่มีศักยภาพ

แนวทางการดำเนินการ

๒.๑.๑ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ที่มีศักยภาพ เพื่อสร้างทางเลือกใหม่ โดยเน้นการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่สามารถสร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่ม

๒.๒ การฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยว

แนวทางการดำเนินการ

๒.๒.๑ พื้นฟูและปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวที่มีสภาพเสื่อมโทรมให้กลับคืนสู่สภาพเดิมเพื่อนำไปสู่กระบวนการต่อยอดในการสร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่มโดยคำนึงถึงสิ่งแวดล้อมเอกลักษณ์ของสถาปัตยกรรมและวิถีชีวิตของชุมชนในท้องถิ่นเป็นสำคัญ

๒.๒.๒ สำรวจและจัดทำฐานข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวเสื่อมโทรมและจัดทำแผนพัฒนาการท่องเที่ยวเสื่อมโทรมและระบบการติดตามและประเมินผลอย่างเป็นระบบ

๒.๓ การยกระดับคุณภาพและมาตรฐานของแหล่งท่องเที่ยว

แนวทางการดำเนินการ

๒.๓.๑ วางแผนจัดการภูมิสถาปัตยกรรมทางการท่องเที่ยวในพื้นที่โดยการอนุรักษ์ซ่อมแซมและบำรุงรักษาสถาปัตยกรรมที่เป็นจุดเด่นพร้อมทั้งสร้างสถาปัตยกรรมที่มีเอกลักษณ์เฉพาะพื้นที่

๒.๓.๒ จัดการพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวโดยคำนึงถึงขีดความสามารถในการรองรับเพื่อให้การใช้ประโยชน์เหมาะสมกับศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวและไม่ส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตของประชาชนโดยกำหนดการเข้าไปใช้ประโยชน์ในพื้นที่เพื่อไม่ให้มีการใช้ประโยชน์เกินขีดความสามารถในการรองรับทางการท่องเที่ยว

๒.๓.๓ ผลักดันให้มีการออกกฎระเบียบและบทลงโทษที่ชัดเจนในการกำกับดูแลรักษาแหล่งท่องเที่ยว รวมทั้งมาตรการเกี่ยวกับการป้องกันและการปราบปรามผู้บุกรุกแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติโดยมิชอบ และสอดส่องดูแลการบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจัง

๒.๓.๔ พัฒนาระบบสาธารณูปโภคเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวโดยเฉพาะการยกระดับคุณภาพและมาตรฐานของสถานพยาบาลในแหล่งท่องเที่ยว ระบบการกำจัดขยะ น้ำเสีย มลพิษและระบบเครือข่ายเฝ้าระวังป้องกันควบคุมโรค

๒.๓.๕ สนับสนุนและกำหนดมาตรการเพื่อแก้ไขปัญหาและผลกระทบอันเนื่องมาจากภาวะโลกร้อน การใช้พลังงานสะอาดการใช้เคมีภัณฑ์ที่ไม่ก่อให้เกิดอันตรายต่อผู้บริโภค

๒.๓.๖ หาแนวทางในการแก้ไขปัญหาภาพลักษณ์ด้านลบของการท่องเที่ยว เช่น ความปลอดภัย การเอารัดเอาเปรียบและหลอกลวงนักท่องเที่ยว สินค้าที่ไม่มีคุณภาพการท่องเที่ยว เป็นต้น

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาสินค้าบริการและปัจจัยสนับสนุนการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์มุ่งเน้นการพัฒนาสินค้าและบริการท่องเที่ยวให้มีมาตรฐานอย่างต่อเนื่องครบวงจร พร้อมของภาคบริการและการท่องเที่ยว แม้ได้รับผลกระทบจากวิกฤตเศรษฐกิจโลกและความไม่สงบภายในประเทศแต่มีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนและฟื้นฟูเศรษฐกิจของประเทศไทย

๓.๑ การพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์กิจกรรมนวัตกรรมและมูลค่าเพิ่มด้านการท่องเที่ยว

แนวทางการดำเนินการ

๓.๑.๑ สร้างสรรค์กิจกรรมการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ๆ ให้สอดคล้องกับความสนใจของนักท่องเที่ยว และตรงกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมายโดยเฉพาะกลุ่มนักท่องเที่ยวที่สนใจการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (Health Tourism) การท่องเที่ยวเชิงผจญภัย (Adventure Tourism)

๓.๑.๒ ส่งเสริมเศรษฐกิจสร้างสรรค์และการพัฒนานวัตกรรมทางความคิดเพื่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มในสินค้าการท่องเที่ยว ส่งเสริมการลงทุนเพื่อการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนคำนึงถึงคุณค่าและสิ่งแวดล้อมรวมถึงการสนับสนุนการเสริมสร้างบรรยากาศการลงทุนในกิจกรรมการท่องเที่ยวใหม่ๆ ที่มีศักยภาพ เช่น การท่องเที่ยวชุมชนการจัดการสินค้า OTOP และของที่ระลึก เป็นต้น

๓.๑.๓ ผลักดันให้งานประเพณีประจำปีและกิจกรรมในตำบลให้เป็นงานระดับตำบล

๓.๑.๔ สำรวจและคัดสรรเอกลักษณ์และจุดเด่นของตำบลลงมะไฟเพื่อสร้างและกำหนดภาพลักษณ์ (Brand Image) ทางการท่องเที่ยวให้เป็นจุดขายแก่นักท่องเที่ยว

๓.๒ การพัฒนามาตรฐานสินค้าและบริการท่องเที่ยว

แนวทางการดำเนินการ

๓.๒.๑ พัฒนามาตรฐานบริการท่องเที่ยวเพื่อใช้เป็นกรอบในการยกระดับคุณภาพของสถานประกอบการด้านการท่องเที่ยวให้มีมาตรฐานและเป็นที่ยอมรับระดับสากล

๓.๒.๒ ส่งเสริมและผลักดันให้สถานประกอบการได้นำมาตรฐานด้านการบริหารท่องเที่ยวไปใช้ในทุกภาคส่วนเพื่อพัฒนาผู้ให้บริการและสถานประกอบการของตนเอง

๓.๒.๓ จัดทำฐานข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับแหล่งท่องเที่ยวให้ครบถ้วนทันสมัยเชื่อมโยงไปยังบริการที่เกี่ยวข้องอย่างครบวงจรและตรงกับความต้องการของผู้ใช้ข้อมูลอย่างแท้จริง

๓.๓ การป้องกันและรักษาความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว

แนวทางการดำเนินการ

๓.๓.๑ สนับสนุนส่งเสริมหน่วยงาน องค์กรและชุมชนให้มีความรู้ด้านภาษาต่างประเทศเพื่อให้ความช่วยเหลือแก่นักท่องเที่ยว

๓.๓.๒ ส่งเสริมสนับสนุนให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมโดยการเป็นตำรวจอาสาสมัครดูแลรักษาความปลอดภัยในพื้นที่ชุมชนของตนเอง อาสาสมัครด้านการท่องเที่ยวสนับสนุนตำรวจท่องเที่ยว

๓.๓.๓ ผลักดันให้มีการกำหนดมาตรฐานการให้บริการและมาตรฐานความปลอดภัยในสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยวในกิจกรรมการท่องเที่ยวทุกรูปแบบและมีการบังคับใช้อย่างจริงจัง

๓.๔ การพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยวให้มีขีดความสามารถในการแข่งขัน

แนวทางการดำเนินการ

๓.๔.๑ พัฒนาเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของชุมชนในสาขาท่องเที่ยวโดยเฉพาะการพัฒนา
มัคคุเทศก์ชุมชน เน้นทักษะด้านภาษาต่างประเทศ ความรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมและ
สถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญรวมถึงศักยภาพของบุคลากรด้านการท่องเที่ยวในด้านอื่นๆ ให้ได้มาตรฐาน
เพื่อเตรียมความพร้อมในการรองรับการเปิดเสรีภาคบริการด้านการท่องเที่ยว

๓.๔.๒ ส่งเสริมให้มีการจัดการฝึกอบรมและพัฒนาหลักสูตรระยะสั้นทั้งทางด้านการปฏิบัติงานเฉพาะ
ทางวิชาชีพที่มีความจำเป็นเร่งด่วนสำหรับวิสาหกิจชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การสร้างความเชื่อมั่นและส่งเสริมการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์นี้มุ่งให้นักท่องเที่ยวรับรู้และเข้าใจในการสร้างความเชื่อมั่นให้นักท่องเที่ยวในการ
เดินทางไปในพื้นที่ท่องเที่ยว ตลอดจนเพื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวให้เป็นที่รู้จักของ
นักท่องเที่ยวผ่านสื่อต่างๆ

๔.๑ สร้างและเผยแพร่ภาพลักษณ์ด้านการท่องเที่ยว

แนวทางการดำเนินการ

๔.๑.๑ ประชาสัมพันธ์ตำบลลงมะไฟเพื่อสร้างภาพลักษณ์และความเชื่อมั่นแก่นักท่องเที่ยว
ชาวต่างชาติในการเดินทางมาท่องเที่ยวและสร้างความเข้าใจแก่นักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมายทั้งใน
ภาพรวมและในเชิงลึกอย่างต่อเนื่อง

๔.๑.๒ เผยแพร่และสื่อสารภาพลักษณ์ทางการท่องเที่ยวให้แพร่หลายในทุกช่องทางและครอบคลุม
อย่างทั่วถึงอย่างต่อเนื่อง โดยจัดกิจกรรมเพื่อสร้างความรับรู้และความตระหนักในสำคัญของ
ภาพลักษณ์ให้กับผู้เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวและชุมชนท้องถิ่นนั้น

๔.๒ สร้างสภาพแวดล้อมและพัฒนาระบบสนับสนุนการตลาดท่องเที่ยว

แนวทางการดำเนินการ

๔.๒.๑ จัดทำข้อมูลและรวบรวมข่าวสารด้านการท่องเที่ยวและจัดเก็บในระบบข้อมูลสารสนเทศรวมถึง
การพัฒนาระบบสารสนเทศต่างๆเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวที่เข้ามาสืบค้นข้อมูลด้านการท่องเที่ยวผ่าน
ทางเว็บไซต์สามารถสืบค้นได้ถึงระดับพื้นที่ทันสมัยสามารถเข้าถึงได้ง่ายและมีรายละเอียดด้านการ
ท่องเที่ยวมากยิ่งขึ้น

๔.๒.๒ เพิ่มและปรับปรุงช่องทางการประชาสัมพันธ์ผ่านเครือข่ายธุรกิจและการเผยแพร่
ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวผ่านช่องทางต่างๆให้มากขึ้น

๔.๒.๓ ส่งเสริมการกระจายตลาดการท่องเที่ยวอย่างสมดุลทั้งในเชิงพื้นที่เวลาและกลุ่มตลาดรวมถึง ส่งเสริมและพัฒนาระบบตลาดสินค้าทางการท่องเที่ยวสมัยใหม่ให้สอดคล้องกับพฤติกรรมและรสนิยม ของนักท่องเที่ยว

๔.๓ ส่งเสริมการท่องเที่ยวเพื่อสร้างรายได้จากนักท่องเที่ยวต่างชาติ

แนวทางการดำเนินการ

๔.๓.๑ พัฒนาการตลาดและส่งเสริมการขายในกลุ่มเป้าหมายนักท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่มที่ไทยมีศักยภาพ เช่นกลุ่มครอบครัว กลุ่มผู้สูงอายุ เป็นต้น โดยสร้างจุดขายใหม่ด้านการท่องเที่ยวกิจกรรมและข้อเสนอ พิเศษเพื่อจูงใจนักท่องเที่ยวให้เดินทางมาตำบลดงมะไฟ

๔.๔ สร้างกระแสการรับรู้เพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าการท่องเที่ยว

แนวทางการดำเนินการ

๔.๔.๑ โฆษณาและประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างกระแสการเดินทางของนักท่องเที่ยวผ่านสื่อทุกช่องทาง อย่างต่อเนื่องและจัดกิจกรรมประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อออนไลน์ในทุกรูปแบบอย่างต่อเนื่อง

๔.๔.๒ พัฒนาเว็บไซต์สื่อประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างความแข็งแกร่งในภาพลักษณ์พร้อมจัดตั้งศูนย์ ให้บริการข้อมูลด้านการท่องเที่ยวและอำนวยความสะดวกอย่างครบวงจรเพื่อให้การบริการข้อมูลการ ท่องเที่ยวที่สมบูรณ์รวดเร็วทันสมัย โดยพัฒนาให้มีหลากหลายภาษาเพื่อให้สามารถเข้าถึงกลุ่ม นักท่องเที่ยวได้ดียิ่งขึ้น

๔.๕ การสร้างกระแสการเดินทางของนักท่องเที่ยวชาวไทย

แนวทางการดำเนินการ

๔.๕.๑ เผยแพร่ประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวให้เป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวไทยผ่านสื่อต่างๆ และ เผยแพร่ประชาสัมพันธ์สร้างทัศนคติที่ดีในการเดินทางท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใน การบริหารจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยว

โครงสร้างการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวยังขาดความเชื่อมโยงระหว่างท้องถิ่นและการมีส่วนร่วม ของประชาชนภาคเอกชน และชุมชนขาดความรู้การจัดการ ภูมิทัศน์และการวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวการ พัฒนากลไกในการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยว จึงเป็นแนวทางในการบูรณาการการทำงานร่วมกันการ กำหนดภารกิจขอบเขตของงานการพัฒนาให้ชัดเจน กำหนดรูปแบบการพัฒนาการท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับ พื้นที่สนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างครบวงจร

๕.๑ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการพัฒนาท่องเที่ยว

แนวทางการดำเนินการ

๕.๑.๑ จัดสรรผลประโยชน์ด้านการท่องเที่ยวให้แก่ชุมชนเพื่อให้คนในชุมชนได้รับผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม เพื่อลดความขัดแย้งและสามารถสร้างกิจกรรมให้เหมาะสมกับความต้องการสภาพและกำลังรองรับของชุมชนและระบบนิเวศในท้องถิ่น

๕.๑.๒ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นในการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวโดยจัดตั้งคณะกรรมการในระดับท้องถิ่นขึ้น เพื่อพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวให้มีการบริหารเป็นรูปธรรม โดยมีภาครัฐ เอกชน ชุมชนและประชาสังคมในท้องถิ่นให้เข้ามามีส่วนร่วมในการอนุรักษ์และฟื้นฟูวัฒนธรรม แหล่งท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ชุมชนท้องถิ่นของตนเอง

บทที่ ๕
บัญชี/โครงการ/กิจกรรม

ที่	โครงการ/กิจกรรม	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณและที่มา				ตัวชี้วัด				ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ
				๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒	ตัวชี้วัด					
								๕๙	๖๐	๖๑	๖๒		
๑	โครงการส่งเสริมการพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยวและจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว	เพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว	หมู่ที่ ๑-๑๒	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	๒	๒	๒	๒	สถานที่ท่องเที่ยวได้รับการปรับปรุงและมีการประชาสัมพันธ์อย่างทั่วถึง	กองการศึกษาฯ
๒	โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในตำบลดงมะไฟ	เพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวภายในพื้นที่และกิจกรรมต่างๆ	หมู่ที่ ๑-๑๒	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๒	๔	๔	๒	พื้นที่สาธารณะได้รับการดูแลอย่างยั่งยืน	กองช่าง
๓	โครงการพัฒนาและปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวภายในตำบลดงมะไฟ	เพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวภายในตำบลดงมะไฟ	หมู่ที่ ๑-๑๒	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๑	๑	๑	๑	สถานที่ท่องเที่ยวได้รับการปรับปรุงและมีการประชาสัมพันธ์อย่างทั่วถึง	กองการศึกษาฯ

ที่	โครงการ/กิจกรรม	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณและที่มา				ตัวชี้วัด				ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ
				๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒	ตัวชี้วัด					
								๕๙	๖๐	๖๑	๖๒		
๔	โครงการพัฒนาและปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวภายในตำบลดงมะไฟ	เพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวภายในตำบลดงมะไฟ	หมู่ที่ ๑-๑๒	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๒	๒	๒	๖	สถานที่ท่องเที่ยวได้รับการปรับปรุงและมีการประชาสัมพันธ์อย่างทั่วถึง	กองการศึกษาฯ
๕	โครงการเปิดเส้นทางท่องเที่ยวภายในตำบลดงมะไฟ	เพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวภายในตำบลดงมะไฟ	หมู่ที่ ๑-๑๒	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๑	๑	๑	๑	แหล่งท่องเที่ยวได้รับการเผยแพร่มีชื่อเสียง	กองการศึกษาฯ
๖	โครงการนำร่องหมู่บ้านท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ภายในตำบลดงมะไฟ	เพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวภายในตำบลดงมะไฟ	หมู่ที่ ๑-๑๒	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๑	๑	๑	๑	การท่องเที่ยวในตำบลดงมะไฟเกิดความยั่งยืนชุมชนเข้มแข็ง	กองการศึกษาฯ

ที่	โครงการ/กิจกรรม	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณและที่มา				ตัวชี้วัด				ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ
				๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๕๙	๖๐	๖๑	๖๒		
๗	โครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวในตำบลดงมะไฟ	เพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวภายในตำบลดงมะไฟ	หมู่ที่ ๑-๑๒	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๑	๑	๑	๑	สถานที่ท่องเที่ยวได้รับการปรับปรุงและมีการประชาสัมพันธ์อย่างทั่วถึง	กองการศึกษาฯ
๘	โครงการก่อสร้างตลาดนัดชุมชนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว	เพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวภายในตำบลดงมะไฟ	หมู่ที่ ๑-๑๒	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑	๑	๑	๑	ประชาชนมีรายได้เพิ่มมากขึ้น	กองการศึกษาฯ
๙	โครงการจัดตั้งศูนย์บริการข้อมูลนักท่องเที่ยว	เพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวภายในตำบลดงมะไฟ	หมู่ที่ ๑-๑๒	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๑	๑	๑	๑	สถานที่ท่องเที่ยวได้รับการปรับปรุงและมีการประชาสัมพันธ์อย่างทั่วถึง	กองการศึกษาฯ

ที่	โครงการ/กิจกรรม	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณและที่มา				ตัวชี้วัด				ผลลัพธ์ที่คาด ว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ
				๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๕๙	๖๐	๖ ๑	๖๒		
๑๐	โครงการอบรม เสริมสร้างความรู้ด้าน การท่องเที่ยว	เพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว ภายในตำบลดงมะไฟ	หมู่ที่ ๑-๑๒	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๔	๒	๒	๔	สถานที่ ท่องเที่ยวได้รับ การปรับปรุง และมีการ ประชาสัมพันธ์ อย่างทั่วถึง	กอง การศึกษาฯ
๑๑	โครงการอบรม เสริมสร้างความรู้ด้าน การท่องเที่ยว	เพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว ภายในตำบลดงมะไฟ	หมู่ที่ ๑-๑๒	30,000	30,000	30,000	30,000	๑	๑	๑	๑	สถานที่ ท่องเที่ยวได้รับ การปรับปรุง และมีการ ประชาสัมพันธ์ อย่างทั่วถึง	กอง การศึกษาฯ
๑๒	โครงการท่องเที่ยวตาม วิถีชุมชนหัตถกรรม ชุมชน	เพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว ภายในตำบลดงมะไฟ	หมู่ที่ ๑-๑๒	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	๑	๑	๑	๑	การท่องเที่ยว ในตำบลดง มะไฟเกิดความ ยั่งยืน ชุมชน เข้มแข็ง	กอง การศึกษาฯ

ที่	โครงการ/กิจกรรม	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณและที่มา				ตัวชี้วัด				ผลลัพธ์ที่ คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ
				๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๕๙	๖๐	๖๑	๖๒		
๑๓	โครงการปรับปรุง สวนสาธารณะประจำ ตำบลดงมะไฟ	เพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว ภายในตำบลดงมะไฟ	หมู่ที่ ๑-๑๒	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๔	๔	๒	๒	สถานที่ ท่องเที่ยว ได้รับการ ปรับปรุงและ มีการ ประชาสัมพันธ์ อย่าง ทั่วถึง	กอง การศึกษาฯ
๑๔	โครงการท่องเที่ยวสดใส ใส่ใจสิ่งแวดล้อม	เพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว ภายในตำบลดงมะไฟ	หมู่ที่ ๑-๑๒	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๒	๒	๔	๔	ประชาชนมี รายได้เพิ่ม มากขึ้น	กอง การศึกษาฯ
๑๕	โครงการชมดาวทาง เดินที่รับทะเลหมอก	เพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว ภายในตำบลดงมะไฟ	หมู่ที่ ๑-๑๒	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๑	๑	๑	๑	สถานที่ ท่องเที่ยว ได้รับการ ปรับปรุงและ มีการ ประชาสัมพันธ์ อย่างทั่วถึง	กอง การศึกษาฯ

ที่	โครงการ/กิจกรรม	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณและที่มา				ตัวชี้วัด				ผลลัพธ์ที่ คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ
				๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒	ตัวชี้วัด					
								๕๙	๖๐	๖๑	๖๒		
๑๖	โครงการท่องเที่ยวดงมะไฟได้มากกว่าที่คิด	เพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวภายในตำบลดงมะไฟ	หมู่ที่ ๑-๑๒	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๔	๒	๒	๔	สถานที่ท่องเที่ยวได้รับการปรับปรุงและมีการประชาสัมพันธ์อย่างทั่วถึง	กองการศึกษาฯ
๑๗	โครงการตามรอยเท้าพ่อ	เพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวภายในตำบลดงมะไฟ	หมู่ที่ ๑-๑๒	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๒	๒	๔	๔	สถานที่ท่องเที่ยวได้รับการปรับปรุงและมีการประชาสัมพันธ์อย่างทั่วถึง	กองการศึกษาฯ

ภาคผนวก

- แผนภาพแสดงการดำเนินของกลุ่มส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยชุมชน
 -
- แผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๙

ที่	โครงการ/กิจกรรม	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณและที่มา	ผลที่คาดว่าจะได้รับ
1	โครงการพัฒนาและปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวภายในตำบลดงมะไฟ	1.เพื่อให้แหล่งท่องเที่ยวได้รับการพัฒนา	1. อ่างเก็บน้ำห้วยเรือ หมู่ 9	100,000	1. อ่างเก็บน้ำห้วยเรือได้รับการพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สวยงาม
2	โครงการนำร่องหมู่บ้านท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์	1.เพื่อให้ประชาชนในหมู่บ้านได้รับความรู้ในการเตรียมตัวรับนักท่องเที่ยว	1. บ้านดงน้อย	50,000	1. ประชาชนได้รู้จักบทบาทในการเตรียมพร้อมจัดการท่องเที่ยวมากขึ้น
3	การจัดตั้งตลาดชุมชนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว	1. เพื่อเป็นช่องทางในการจำหน่ายสินค้าผลิตภัณฑ์ชุมชน	1. บ้านดงน้อย	การระดมทุนจากสมาชิกกลุ่มฯ	1. ประชาชนมีรายได้เพิ่มมากขึ้น
4	การจัดตั้งกลุ่มส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยชุมชน	1. เพื่อให้ประชาชนในตำบลสามารถจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนได้ 2. เพื่อให้ประชาชนเกิดความเข้มแข็ง	ประชาชนในตำบลดงมะไฟ	-	1. ประชาชนในชุมชนเกิดการรวมกลุ่มเพื่อจัดการท่องเที่ยว 2. ชุมชนเกิดความเข้มแข็ง
5	โครงการจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว	1.เพื่อให้แหล่งท่องเที่ยวในตำบลดงมะไฟเป็นที่รู้จักแพร่หลาย	1.แหล่งท่องเที่ยวในตำบลดงมะไฟ	5,000	แหล่งท่องเที่ยวในตำบลดงมะไฟเป็นที่รู้จักแพร่หลาย

ที่	โครงการ/กิจกรรม	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณและที่มา	ผลที่คาดว่าจะได้รับ
1	โครงการเปิดเส้นทาง ท่องเที่ยวในตำบล ดงมะไฟ	1.เพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์การ ท่องเที่ยวในตำบลให้เป็นที่รู้จัก แพร่หลาย	แหล่งท่องเที่ยวในตำบลดงมะไฟ	40,000	แหล่งท่องเที่ยวในตำบลเป็นที่รู้จัก แพร่หลายมากขึ้น
2	โครงการจัดทำโปรแกรม ท่องเที่ยวในท้องถิ่น	1.เพื่อเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยว ในตำบล	1. กลุ่มส่งเสริมการท่องเที่ยวฯ	5,000	นักท่องเที่ยวเข้ามาเที่ยวในตำบลมาก ขึ้น
3	โครงการอบรมหมู่บ้าน โฮมสเตย์ (Home stay)	1.เพื่อให้ประชาชนในชุมชนเกิด ความเข้มแข็ง และรายได้	ประชาชนในตำบลดงมะไฟ	30,000	ประชาชนในชุมชนเกิดความเข้มแข็ง และมีรายได้เพิ่มมากขึ้น
4	โครงการอบรมมัคคุเทศน์ น้อยและการเป็นเจ้าบ้าน ที่ดี	1.เพื่อให้ชุมชนมีความพร้อมในการ ต้อนรับนักท่องเที่ยว	ประชาชนในตำบลดงมะไฟ	20,000	ชุมชนมีความพร้อมในการต้อนรับ นักท่องเที่ยว
5	โครงการจัดทำสื่อ ประชาสัมพันธ์การ ท่องเที่ยว	1.เพื่อให้แหล่งท่องเที่ยวในตำบล ดงมะไฟเป็นที่รู้จักแพร่หลาย	แหล่งท่องเที่ยวในตำบลดงมะไฟ	5,000	แหล่งท่องเที่ยวในตำบลดงมะไฟเป็นที่ รู้จักแพร่หลาย
6	โครงการอบรมเชิง ปฏิบัติการการแปรรูป ผลิตภัณฑ์จากผ้าขาวม้า	1. เพื่อให้ประชาชนมีรายได้อันเกิด จากการท่องเที่ยว	ประชาชนในตำบลดงมะไฟ	20,000	ประชาชนเกิดรายได้มากขึ้น

ที่	โครงการ/กิจกรรม	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณและที่มา	ผลที่คาดว่าจะได้รับ
1	โครงการเปิดเส้นทางท่องเที่ยวในตำบลดงมะไฟ	1.เพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวในตำบลให้เป็นที่รู้จักแพร่หลาย	แหล่งท่องเที่ยวในตำบลดงมะไฟ	40,000	แหล่งท่องเที่ยวในตำบลเป็นที่รู้จักแพร่หลายมากขึ้น
2	โครงการจัดทำโปรแกรมท่องเที่ยวในท้องถิ่น	1.เพื่อเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวในตำบล		5,000	นักท่องเที่ยวเข้ามาเที่ยวในตำบลมากขึ้น
3	โครงการอบรมหมู่บ้านโฮมสเตย์ (Home stay)	1.เพื่อให้ประชาชนในชุมชนเกิดความเข้มแข็ง และรายได้		30,000	ประชาชนในชุมชนเกิดความเข้มแข็งและมีรายได้เพิ่มมากขึ้น

ที่	โครงการ/กิจกรรม	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณและที่มา	ผลที่คาดว่าจะได้รับ
7	โครงการอบรมการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชน	1.เพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวในตำบลให้เป็นที่รู้จักแพร่หลาย	แหล่งท่องเที่ยวในตำบลดงมะไฟ	20,000	แหล่งท่องเที่ยวในตำบลเป็นที่รู้จักแพร่หลายมากขึ้น
8	โครงการศึกษาดูงานเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชน	1.เพื่อเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวในตำบล	กลุ่มส่งเสริมการท่องเที่ยวและประชาชนในตำบลดงมะไฟ	50,000	กลุ่มส่งเสริมการท่องเที่ยวและประชาชนในตำบลดงมะไฟเกิดความเข้มแข็ง
9	โครงการจัดทำคู่มือเผยแพร่ประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว	เพื่อประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวในตำบล	แหล่งท่องเที่ยวตำบลดงมะไฟ	200,000	แหล่งท่องเที่ยวในตำบลเป็นที่รู้จักแพร่หลายมากขึ้น

แผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๙

ที่	โครงการ/กิจกรรม	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณและที่มา	ผลที่คาดว่าจะได้รับ
10	โครงการพัฒนาและปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวภายในตำบลดงมะไฟ	1.เพื่อให้แหล่งท่องเที่ยวได้รับการพัฒนา	แหล่งท่องเที่ยวในตำบลดงมะไฟ	200,000	1. แหล่งท่องเที่ยวในตำบลดงมะไฟได้รับการพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สวยงาม
11	โครงการอบรมการประดิษฐ์ของที่ระลึก	1.เพื่อเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวในตำบล	กลุ่มส่งเสริมการท่องเที่ยวฯ	5,000	นักท่องเที่ยวเข้ามาเที่ยวในตำบลมากขึ้น
12	โครงการอบรมการบริหารจัดการตลาดชุมชน	1.เพื่อให้ประชาชนในชุมชนเกิดความเข้มแข็ง และรายได้	ประชาชนในตำบลดงมะไฟ	30,000	ประชาชนในชุมชนเกิดความเข้มแข็งและมีรายได้เพิ่มมากขึ้น
13	กิจกรรมสำรวจเส้นทางศึกษาธรรมชาติและป่าชุมชน	1. เพื่อประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวในชุมชน	ประชาชนในตำบลดงมะไฟ	5,000	แหล่งท่องเที่ยวในตำบลดงมะไฟเป็นที่รู้จักแพร่หลาย
14	โครงการหน้าบ้านหน้ามอง	1.เพื่อให้แหล่งท่องเที่ยวในตำบลดงมะไฟมีมาตรฐานและความปลอดภัย	หมู่บ้าน 1-12	50,000	แหล่งท่องเที่ยวในตำบลดงมะไฟได้มาตรฐาน

15	โครงการจัดตั้ง ศูนย์บริการข้อมูล นักท่องเที่ยว	1. เพื่อให้นักท่องเที่ยวได้รับการ อำนวยความสะดวก	บ้านดงน้อย	20,000	นักท่องเที่ยวได้รับความสะดวกเมื่อมา เที่ยวในชุมชน
----	--	---	------------	--------	--

บทที่ ๖

การติดตามและประเมินผลการนำแผนพัฒนาการท่องเที่ยว

การที่จะขับเคลื่อนส่งเสริมการท่องเที่ยวตำบลดงมะไฟให้บังเกิดผลในการปฏิบัติในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในทุกระดับสู่ผลสัมฤทธิ์ตามวิสัยทัศน์ การกิจ วัตถุประสงค์และเป้าประสงค์ของแผนยุทธศาสตร์นั้น จะต้องมีการบริหารจัดการจัดการแผนยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลดงมะไฟจะต้องดำเนินการตาม กลยุทธ์แนวทางดำเนินการตามความเหมาะสมและจะต้องให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกภาคส่วนของสังคมต่อการดำเนินการในทุกขั้นตอนของแผน ตั้งแต่ร่วมคิดร่วมวางแผนและร่วมดำเนินการพัฒนาตามบทบาทและความรับผิดชอบของแต่ละภาคส่วนรวมทั้งร่วมติดตาม ตรวจสอบผลการดำเนินงานตามแผนอย่างต่อเนื่องอันเป็นการระดมทรัพยากรและผนึกพลังสังคมร่วมขับเคลื่อนการพัฒนายุทธศาสตร์ไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรมควบคู่ไปกับการจัดการจัดกลไกและ กระบวนการบริหารการเปลี่ยนแปลงด้วยการจัดทำและการใช้แผนระดับต่างๆเป็นเครื่องมือในการขับเคลื่อนและปรับระบบการจัดสรรทรัพยากรและงบประมาณรวมทั้ง ปรับปรุงกฎหมาย กฎระเบียบให้เอื้อต่อการพัฒนาสร้างองค์ความรู้เพื่อหนุนเสริมการขับเคลื่อนให้เกิดสัมฤทธิ์ผล โดยมีเป้าหมายร่วมกันคือ การส่งเสริมพัฒนาภาคการ ท่องเที่ยวให้เป็นแหล่งสร้างรายได้และกระจายรายได้อย่างสมดุลและยั่งยืนดังนี้

๕.๑ ด้านการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ

การถ่ายทอดแผนส่งเสริมการท่องเที่ยวองค์การบริหารส่วนตำบลดงมะไฟ พ.ศ.๒๕๕๙-๒๕๖๒ ไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรมเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ ตามเป้าประสงค์และตัวชี้วัดอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลนั้นจะต้องอาศัยความรู้ความเข้าใจในยุทธศาสตร์และแนวทางปฏิบัติตลอดจนความมือในการในการ ดำเนินการรวมทั้งการติดตามประเมินผลจากภาคีการพัฒนา โดยมีแนวทางดังต่อไปนี้

๕.๑.๑ การสร้างความรู้ความเข้าใจให้แก่กลุ่มภาคีการพัฒนา

จัดให้มีกระบวนการสร้างความรู้และการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนให้เข้าใจในเนื้อหาสาระสำคัญของแผนส่งเสริมการท่องเที่ยวองค์การบริหารส่วนตำบลดง มะไฟ พ.ศ.๒๕๕๙-๒๕๖๒ โดยเฉพาะภารกิจและบทบาทของตนที่จะสนับสนุนการแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติพร้อมทั้งรณรงค์ให้ใช้แผนยุทธศาสตร์และ แนวทางมาตรการ ดังกล่าวเป็นเครื่องมือในการกำหนดนโยบาย การพัฒนาฟื้นฟูและกระตุ้นการท่องเที่ยวโดยการจัดประชุมชี้แจงแผนเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวภายในตำบลดงมะไฟ เพื่อ จะได้นำไปกำหนดเป็นกรอบแผนงาน/โครงการและวางแผนด้านงบประมาณกำหนดเป็นแผนปฏิบัติการที่สอดคล้องกับระยะเวลาของแผนพัฒนา รวมทั้งสร้างความรู้ความเข้าใจ ถึงระบบความสัมพันธ์และความสำคัญของภาคีพัฒนาเครือข่ายด้านการท่องเที่ยวที่มีต่อการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยผ่านการสื่อสารประชาสัมพันธ์ทุกรูปแบบ

เพื่อเป็นการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารสู่การรับรู้ของสังคมในวงกว้างให้เห็นถึงความสำคัญและเกิดจิตสาธารณะในการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีต่อการท่องเที่ยวพร้อมทั้งเป็นการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนในกระบวนการตัดสินใจและร่วมกันบริหารจัดการการท่องเที่ยวเพื่อให้เกิดการสร้างรายได้และกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม

สรุปภาพรวมการจัดทำแผนพัฒนาการท่องเที่ยวตำบลดงมะไฟ พ.ศ.๒๕๕๙-๒๕๖๒

แผนพัฒนาการท่องเที่ยวตำบลดงมะไฟ พ.ศ.๒๕๕๙-๒๕๖๒เป็นเครื่องมือประกอบการพัฒนาการท่องเที่ยวตำบลดงมะไฟ โดยกำหนดยุทธศาสตร์ออกเป็น ๕ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวให้เกิดความยั่งยืน

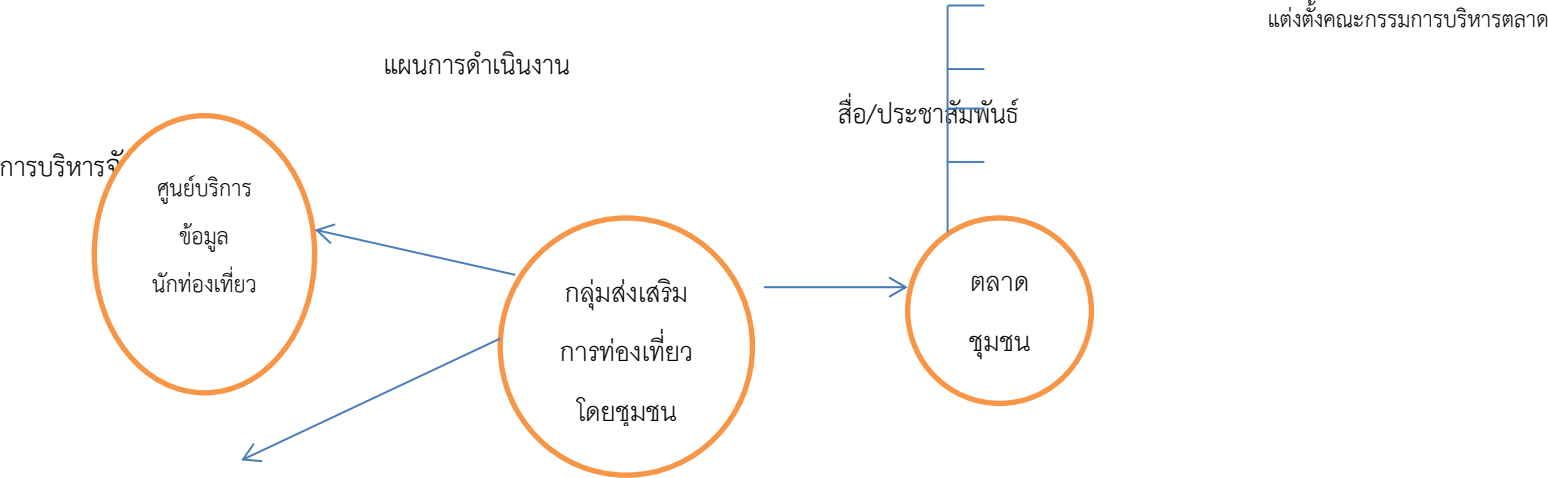
ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาสินค้าบริการและปัจจัยสนับสนุนการท่องเที่ยว

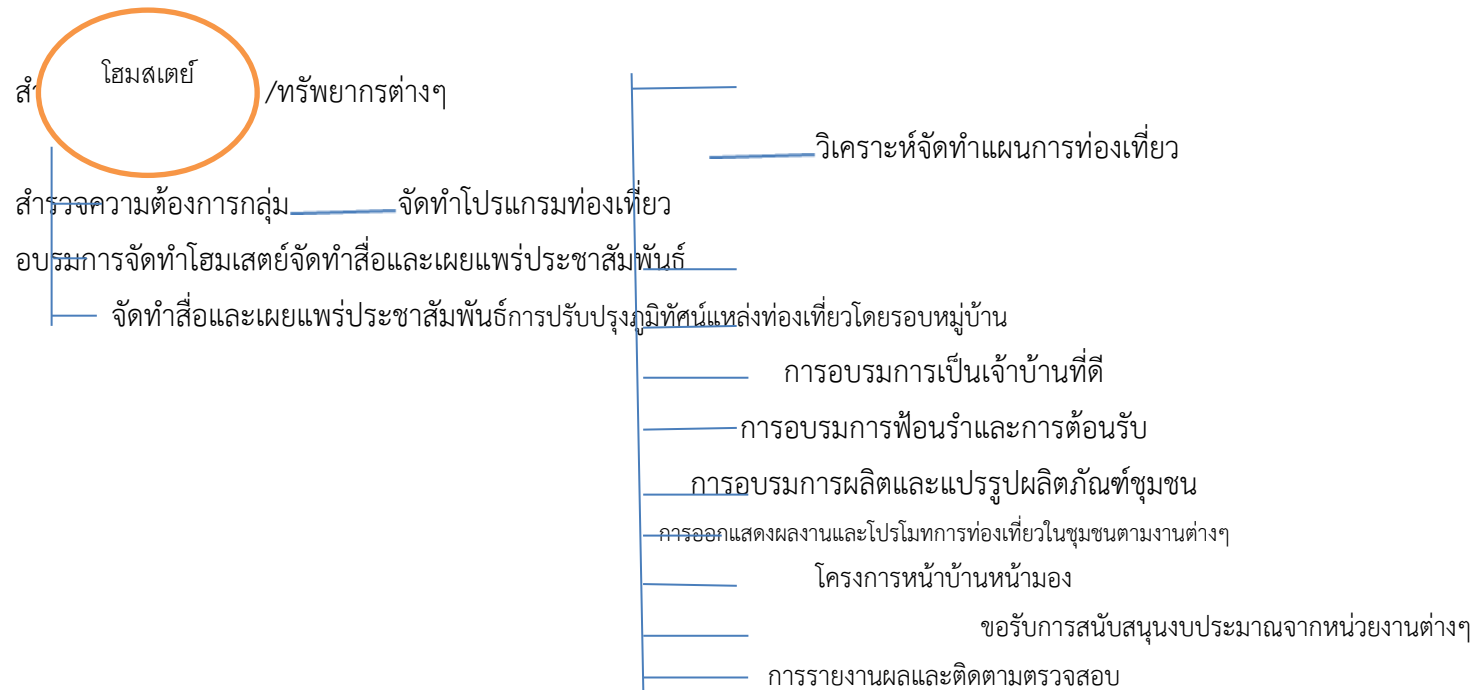
ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การสร้างความเชื่อมั่นและส่งเสริมการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคประชาชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยว

ดังนั้นเพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ วัตถุประสงค์และเป้าประสงค์ของแผนฯ จึงต้องมีการแปลงแผนยุทธศาสตร์ไปสู่แผนปฏิบัติการในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างถูกต้อง เหมาะสมโดยเน้นกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนเพื่อให้ภาคประชาชน ภาคเอกชน และชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดระเบียบแหล่งท่องเที่ยวไม่ให้อยู่ในสภาพเสื่อมโทรมหรือถูกทำลายเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมรวมทั้งการเป็นเจ้าบ้านที่ดีมีระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการและสิ่งอำนวยความสะดวกในปริมาณที่เหมาะสม สะดวกและบริการที่มีคุณภาพ

แผนภาพแสดงการดำเนินของกลุ่มส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยชุมชน

แผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2564

ที่	โครงการ/กิจกรรม	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณและที่มา	ผลที่คาดว่าจะได้รับ
1	โครงการพัฒนาศูนย์ข้อมูลสำหรับนักท่องเที่ยว	1.เพื่อให้นักท่องเที่ยวได้รับการอำนวยความสะดวก	บ้านดงน้อย		นักท่องเที่ยวได้รับความสะดวกเมื่อมาเที่ยวในชุมชน
2	โครงการส่งเสริมพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยวและจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว	เพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวในตำบลให้เป็นที่รู้จักแพร่หลาย	แหล่งท่องเที่ยวในตำบลดงมะไฟ		แหล่งท่องเที่ยวได้รับการปรับปรุงและมีการประชาสัมพันธ์ให้เป็นที่รู้จักแพร่หลายมากขึ้น
3	กิจกรรมส่งเสริมการขายแหล่งท่องเที่ยวในชุมชน	เพื่อเป็นช่องทางในการจำหน่ายสินค้าผลิตภัณฑ์ชุมชน	ประชาชนในตำบลดงมะไฟ		ประชาชนในชุมชนเกิดความเข้มแข็งและมีรายได้เพิ่มมากขึ้น
4	โครงการปรับปรุงสวนสาธารณะและสวนสุขภาพ	เพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยวและเป็นที่พักผ่อนหย่อนใจ	ต้นยางใหญ่	-	เพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยวและเป็นที่พักผ่อนหย่อนใจ

	โครงการชิมมะไฟหวาน				
5	โครงการจัดทำสื่อ ประชาสัมพันธ์การ ท่องเที่ยว	1.เพื่อให้แหล่งท่องเที่ยวในตำบล ดงมะไฟเป็นที่รู้จักแพร่หลาย	1.แหล่งท่องเที่ยวในตำบลดงมะไฟ	5,000	แหล่งท่องเที่ยวในตำบลดงมะไฟเป็นที่ รู้จักแพร่หลาย

